

Arrest

nr. 299 478 van 4 januari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake:

1. X
2. X
3. X
4. X
5. X
6. X
7. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, X, X, X en X, die verklaren van Libanese en Braziliaanse nationaliteit te zijn en X, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, op 21 augustus 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 juli 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 26 oktober 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 november 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de eerste, tweede, derde, vijfde, zesde en zevende verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat B. SOENEN in opvolging van advocaat E. MASSIN, die tevens de vierde verzoekende partij vertegenwoordigt en van attaché E. GUSSE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers dienden een verzoek om internationale bescherming in op 22 februari 2022. Tweede verzoekster verklaart enkel de Libanese nationaliteit te bezitten. Alle andere verzoekers verklaren de Libanese en Braziliaanse nationaliteit te bezitten.

1.2. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), hoorde verzoekers afzonderlijk op 20 juni 2023. Zij werden telkens bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is en hun advocaat was aanwezig.

1.3. Op 19 juli 2023 nam de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De bestreden beslissing t.a.v. A.O.A., eerste verzoeker, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de dubbele, i.c. Libanees-Braziliaanse nationaliteit te hebben, en een soennitische moslim te zijn van Arabische origine. U werd geboren in 1997 in Sao Paulo, Brazilië. Toen u 10 jaar oud was ging u met uw ouders naar Libanon. Een aantal maanden later keerde u met uw ouders terug naar Brazilië, dit omwille van de invasie in Libanon. In 1984 keerde u weerom terug naar Libanon. In 1992 huwde u er officieel met uw echtgenote, M. F. (O.V. [...]) en CG [...]). In februari 1994 beviel uw echtgenote in Al Marj, Libanon, van uw oudste zoon M. (O.V. [...]). In december 1994 beviel uw echtgenote van uw tweede zoon H. (O.V. [...]). In 1995 keerde u terug naar Brazilië, uw echtgenote vervoegde u een achttal maanden later met uw twee zonen. Jullie verbleven vervolgens tot eind 2002-begin 2003 in Brazilië. Tijdens jullie verblijf in Brazilië werd uw dochter A. (O.V. [...]) geboren. In 2002 kende u in Brazilië problemen met een lokale maffiabaas, C. D. S. 'aka' 'B.'. Hij eiste uw woning op. Uw voorstel om de woning aan hem te verkopen, wees hij van de hand. Eind 2002/begin 2003 vond een poging uw drie kinderen te ontvoeren plaats, doch dit kon verijdeld worden. U stuurde hierop uw gezin direct terug naar Libanon. Zelf bleef u nog een kleine periode in Brazilië om uw zaken te regelen en verliet u uiteindelijk ook begin 2003 Brazilië definitief.

U vestigde zich met uw gezin in Al Marj, Libanon. Na uw terugkeer beviel uw echtgenote nog van twee zonen, i.c. A. (O.V. [...]) en M. (O.V. [...]). Na uw terugkeer werkte u in de handel in houtskool en u was af en toe werkzaam als chauffeur van een koelvrachtwagen voor internationaal transport. Vanaf 2019 werkte u enkel nog als internationaal chauffeur. Tijdens uw ritten kwam u telkens langs de Al MA.-grenspost. Daar leerde u de genaamde M. A., lid van de 'mukhabarat', tevens lid van Hezbollah, en werkzaam aan de grenspost kennen. Vanaf midden 2020 begon hij u elke keer jullie elkaar zagen te vragen of u pakketjes voor hem kon smokkelen op uw buitenlandse reizen. Bij terugkeer zou u dan een omslag met geld voor hem moeten meebrengen. U zou hier ook een deel van het geld voor betaald krijgen. U wou hier van meet af aan niet op ingaan, maar u hield hem aan het lijntje. Ook zou M. u vier à vijf keer bij u thuis hebben opgezocht - tussen juni/juli 2021 en oktober/november 2021 - om zijn vraag te herhalen. Na ongeveer een jaar, rond medio 2021, zou u hem duidelijk hebben gemaakt dat u niet aan zijn smokkelpraktijken zou deelnemen. U zou omwille hiervan een aantal keer door M. zijn uitgescholden en er werden teven doodsb bedreigingen geuit ten aanzien van u en uw kinderen. Uit vrees voor M. A. zou u rond november 2021 uw werkzaamheden hebben stopgezet. Ook uw zonen H. en A. kenden ondertussen problemen met Hezbollah. In de periode 2020-2021 zouden uw zonen geregeld door Hezbollah-leden zijn aangesproken op straat met de vraag zich bij hen aan te sluiten. Ze beloofden uw zonen geld, een salaris, macht. Uw zonen gaven echter telkens te kennen hier niet op te willen ingaan. De Hezbollah-leden lieten uw zonen uiteindelijk weten dat uw zonen zouden verplicht worden maar zij beiden bleven weigeren. Of de Hezbollah-leden ook bij u thuis langskwamen in een poging uw zonen te overtuigen en of uw zonen bedreigingen kregen omwille van hun weigering, weet u niet. U was vaak in het buitenland omwille van uw werk en omwille van uw gezondheidsproblemen zou uw familie u ook niet alles verteld hebben over wat er zich in uw afwezigheid afspeelde. Uit vrees voor M. A. en omwille van de aanhoudende problemen die uw zonen kenden, besloot u uiteindelijk uit veiligheidsoverwegingen het land te verlaten. Daar u eveneens over de Braziliaanse nationaliteit beschikt en bijgevolg geen visum nodig had, kon u makkelijk het land verlaten. U regelde tevens een Braziliaans paspoort voor H. en A..

U verliet als eerste het land, samen met A., op een legale manier eind januari 2022. H. verliet een twintigtal dagen later eveneens Libanon middels een Braziliaans paspoort. Jullie ontmoetten elkaar in Hamburg en reisden vervolgens samen door naar België. Jullie verzochten hier op 22 februari 2022 om internationale bescherming. Uw echtgenote verbleef na uw vertrek, samen met uw dochter A., uw zoon M. en zoontje M., nog een negental maanden in Al Marj. Daar uw echtgenote enkel de Libanese nationaliteit heeft, diende zij eerst een visum aan te vragen alvorens zij ook het land kon verlaten. Sinds uw vertrek bleef M. A. u nog telefonisch lastigvallen en bedreigen. Na uw vertrek begon ook uw zoon M. problemen te krijgen. Zo zouden inwoners uit de wijk hem meermaals in zijn winkel hebben opgezocht met de vraag waarom

hij zich niet ook aansloot bij Hezbollah. Rond oktober 2022 besloot M. zijn winkel stop te zetten. Uw echtgenote verliet uiteindelijk, samen met M., M. en A. Libanon op 4 oktober 2022 en vervoegden jullie in België. Op 5 oktober 2022 verzochten zij eveneens om internationale bescherming. Eenmaal uw echtgenote en de rest van de familie ook veilig in België waren aangekomen blokkeerde u M. A. zijn telefoonnummer.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer: uw origineel Libanees paspoort, een kopie van een medische verslag uit Kuweit op uw naam, een Belgische lijst met medicatie, een gelegaliseerde kopie van uw huwelijksakte, een gelegaliseerde kopie van individueel uittreksel van de burgerlijke stand van Brazilië op uw naam, een gelegaliseerde kopie van een document betreffende 'correctie geboorteakte F. M.', kopieën van individuele uittreksels uit burgerlijke stand Libanon op naam van uw echtgenote, uw zoon M. en uw dochter A., een kopie van een individueel uittreksel van de burgerlijke stand Brazilië op naam van uw zoon M., een kopie van de personaliapagina van uw Braziliaans paspoort en een usb-stick.

Na uw persoonlijk onderhoud maakte u, via uw advocaat, nog volgende stukken over via mail : een aangifte van verlies van uw Braziliaans paspoort bij de Belgische politie, een kopie van het Libanees paspoort van uw echtgenote en kopieën van de Braziliaanse paspoorten van uw zonen A., H. en M. en uw dochter A..

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofdte bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen en de voorgelegde medicatielijst blijkt dat u kampt met medische klachten, i.c. bloeddruk problemen, suiker, cholesterol en prostaatproblemen. U wordt opgevolgd door een arts en neemt hiervoor medicatie. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werd u uitdrukkelijk gevraagd of u zich in staat voelde deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud en of u zich goed voelde. Er werd een pauze ingelast tijdens het onderhoud en alvorens het gehoor werd hervat, werd uitdrukkelijk gevraagd of u zich nog goed voelde om verder te gaan. Er werd u ook uitdrukkelijk meegedeeld dat u ten allen tijde tijdens het onderhoud om een extra pauze kon vragen indien u hier nood aan had. U bevestigde telkens dat u zich oké voelde om het gehoor te doen en op geen enkel moment gaf u te kennen dat u niet kon doorgaan met het gehoor noch gaf u aan nood te hebben aan een extra pauze. Op het einde van het persoonlijk onderhoud werd ook nadrukkelijk gepolst of u alles had kunnen vertellen dan wel nog zaken had toe te voegen (zie CGVS p. 2, 11 en 19). U gaf aan alles te hebben verteld. Doorheen het persoonlijk onderhoud bleek u aldus wel degelijk in staat uw relaas op een omstandige wijze uit te doeken te doen en op geen enkel moment bleek u omwille van uw medische situatie niet (langer) in staat te zijn verder te gaan met het onderhoud.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaarde Libanon te hebben verlaten, en er momenteel niet te kunnen terugkeren, uit vrees voor M. A. en uit vrees dat uw zonen gedwongen zouden ingelijfd worden bij Hezbollah. U verklaarde voorts ook niet naar Brazilië - het land waarvan zowel u alsook al uw kinderen eveneens de nationaliteit hebben - te kunnen terugkeren omwille van problemen die u er kende met C. D. S., een lokale maffiabaas.

Dient evenwel te worden besloten dat u er niet in geslaagd bent het bestaan van een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging, dan wel van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, aannemelijk te maken.

*Wat de problemen betreft die u en uw gezin in **Libanon** hebben gekend, dient allereerst te worden opgemerkt dat hieraan niet het minste geloof kan worden gehecht. Er konden immers verschillende flagrante ongerijmdheden worden opgemerkt tussen uw opeenvolgende verklaringen alsook tussen uw verklaringen en de verklaringen afgelegd door uw gezinsleden, en dit met betrekking tot de kernelementen van uw relaas.*

Zo verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat jullie benaderd werden door Hezbollah die uw zonen wilde inlijven. U verduidelijkte er dat Hezbollah tussen oktober 2021 en 2022 4 à 5 keer thuis langskwam om jullie te overtuigen tot aansluiting. Daar jullie niet akkoord gingen begonnen ze jullie te bedreigen. U verklaarde tot slot uitdrukkelijk dat er geen andere redenen zijn die mee aanleiding gaven tot jullie vertrek (zie CGVS vragenlijst vraag 5). Echter, voor het CGVS verklaarde u uitdrukkelijk dat er zich twee problemen stelden in Libanon voor uw vertrek, i.c. een poging van Hezbollah om uw zonen in te lijven én de problemen die uzelf had in het kader van uw werk met M. A., een lid van de 'mukhabarat' en tevens lid van Hezbollah, die wilde dat u voor hem goederen zou smokkelen (zie CGVS p. 12 en 13). Vooreerst moet worden vastgesteld dat u bij de DVZ met geen woord repte over de problemen die uzelf zou gekend hebben met een Hezbollah-lid die wilde dat u goederen voor hem zou smokkelen tijdens uw werk als internationaal chauffeur. Dat u nét deze feiten onvermeld liet, is toch wel heel opmerkelijk. Niet alleen omdat dit nét de feiten betreft die u zelf persoonlijk zou hebben meegemaakt en er dus in alle redelijkheid kan verondersteld worden dat u deze wel degelijk ook bij de DVZ zou hebben aangebracht, doch ook omdat u voor het CGVS ook beweerde dat de problemen met dit specifieke Hezbollah-lid ook na uw vertrek nog bleven voortduren. Zo zou hij u sinds uw vertrek uit Libanon herhaaldelijk hebben proberen bellen alsook u telefonische bedreigingen hebben gestuurd. De laatste berichten die u kreeg, dateren van oktober 2022. U meent zelfs dat die persoon u nu nog altijd probeert te bellen, maar u blokkeerde zijn nummer (zie CGVS p. 3 en 4). U werd bij de DVZ gehoord op 22 april 2022 zodat in alle ernst kan verondersteld worden dat u, indien uw problemen met M. A. in Libanon daadwerkelijk plaatsvonden én deze persoon u ook na uw vertrek uit Libanon nog herhaaldelijk probeerde te bellen en bedreigde, deze feiten ook wel degelijk zou hebben aangehaald bij de DVZ. U uitdrukkelijk gevraagd waarom u hiervan geen enkele melding maakte, en erop gewezen dat u zelfs de genaamde M. A. nergens vermeldde, stelde u dat u hier niet naar werd gevraagd. U zou bij DVZ verteld hebben dat u problemen kende met Hezbollah maar er zou u hierbij niet gevraagd zijn wat deze waren of met wie u problemen kende. U merkte nog op dat u alles kort moest vertellen (zie CGVS p. 3, 4 en 15). Uw poging voorgaande vaststellingen te vergoelijken kan totaal niet worden aangenomen. Immers, bij de DVZ werd u wel degelijk uitdrukkelijk gevraagd of er nog andere feiten, dan deze die u al vermeldde, aanleiding gaven tot uw besluit Libanon te verlaten. U antwoordde ontkennend. Tot slot werd u nog uitdrukkelijk gevraagd of u nog iets toe te voegen had. Opnieuw antwoordde u zonder meer ontkennend (zie CGVS vragenlijst vraag 5, 7 en 8). Bovendien werd u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd hoe uw interview bij de DVZ verlopen was én er werd expliciet gevraagd of u alle problemen in grote lijnen had kunnen aanbrengen. U stelde dat alles goed verlopen was en dat u alles in grote lijnen had verteld. U voegde er nog aan toe dat u later wel merkte dat niet alles wat u had verteld, genoteerd stond. U hier dan gevraagd wat niet werd genoteerd, repliceerde u 'niets belangrijks' (zie CGVS p. 2). Dat u bij de DVZ alles kort moest vertellen, wat overigens een blote bewering betreft, kan logischerwijs niet verklaren waarom u M. A., de problemen die u met hem kende in Libanon en de bedreigingen die u ook na uw vertrek nog kreeg, volledig onvermeld liet temeer uit voorgaande blijkt dat u wel degelijk de kans geboden werd bij de DVZ om hierover te vertellen. Dat u hier niet naar gevraagd werd, is daarenboven irrelevant en snijdt geen hout. Het komt immers aan u, een verzoeker om internationale bescherming, toe om alle elementen die aanleiding gaven tot uw vlucht uit uw land van herkomst spontaan en van bij aanvang van uw procedure om internationale bescherming aan te brengen. Het mag ook duidelijk zijn dat de Belgische asielinstanties in deze geen verantwoordelijkheid dragen in die zin dat zij u gerichte vragen zouden moeten stellen temeer ook uw interview bij de DVZ het eerste gesprek betreft en er aldus ook totaal nog geen zicht is op de problemen die u zou gekend hebben. Hoe u dan vragen zouden kunnen worden gesteld omtrent feiten waarvan de Belgische asielinstanties nog niet op de hoogte zijn, is geenszins duidelijk. Tot slot, indien het effectief zo zou zijn dat u niet alles kon vertellen bij DVZ, quod non, dan nog verklaart dit geenszins waarom u dit dan niet als dusdanig aanbracht bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS wanneer u hiernaar werd gevraagd. U beperkt zich tot het uiten van blote beweringen en loutere postfactum verklaringen in een poging de vastgestelde omissies te weerleggen. Dit volstaat duidelijk niet. Het spreekt voor zich dat voorgaande dan ook reeds duidelijk een negatieve indicatie inhoudt voor de beoordeling van uw geloofwaardigheid.

Voorts blijken uw verklaringen die u aflegde bij de DVZ omtrent de problemen die uw zonen zouden gekend hebben op verschillende punten niet in overeenstemming met wat u dienaangaande beweerde voor het CGVS. Zo verklaarde u voor de DVZ dat Hezbollah tussen oktober 2021 tot 2022 4 à 5 keer langskwam om jullie te proberen omkopen om jullie aan te sluiten bij hen. Daar jullie niet akkoord gingen, begonnen ze jullie te bedreigen (zie vragenlijst CGVS vraag 5). Op het CGVS stelde u dat uw zonen meermaals werden aangesproken op straat met de vraag tot aansluiting bij Hezbollah. Of Hezbollah met het oog op rekrutering ook thuis kwam en of uw zonen bedreigd werden omwille van hun weigering zich aan te sluiten, wist u niet. U stelde dat u vaak in het buitenland verbleef voor uw werk en u hiervan aldus geen weet hebt. Uw familie zou u niet alles verteld hebben, dit omdat ze weten dat u

gezondheidsproblemen heeft en ze u niet ongerust wilden maken (zie CGVS p. 12, 13 en 14). Los van het feit dat u zichzelf hier aldus weerom tegensprekt, mag het ook duidelijk zijn dat het geen steek houdt dat u niet zou weten of Hezbollah ook langskwam thuis in uw afwezigheid en of uw zonen door hen bedreigd werden. Er kan daarentegen verondersteld worden dat uw familie u nét wel duidelijk over alles zou inlichten zodat jullie zo snel mogelijk een eventuele oplossing konden zoeken. Het klemmt bovendien ook dat uw zonen u niets zouden vertellen over wat er gebeurde in uw afwezigheid, toen u voor uw werk in het buitenland was, dit omdat ze u niet ongerust wilden maken of omwille van uw gezondheidssituatie, maar u dan wel telkens zouden vertellen wanneer ze op straat werden aangesproken. Nochtans zou dit ook telkens gebeurd zijn op momenten dat u er niet bij aanwezig was. U hiermee geconfronteerd, repliceerde 'Ik ben uiteindelijk hun vader, tuurlijk gaan ze mij vertellen' (zie CGVS p. 14). Dat u uw antwoord wijzigt naargelang de vraag die u gesteld wordt en naargelang het u uitkomt, is tekenend. Tot slot, doch niet in het minst. Zelfs al zou worden aangenomen dat uw zonen/familie u voor jullie vertrek uit Libanon niets hebben verteld omdat ze u niet ongerust wilde(n) maken, quod non, dan nog kan dit niet verklaren dat u tot op heden nog steeds niet op de hoogte bent van alle feiten die zich in Libanon zouden hebben afgespeeld. Er kan in alle redelijkheid verondersteld worden dat uw ondertussen wel degelijk op de hoogte zou zijn en weet zou hebben van alle problemen zodat u een zo duidelijk en gedetailleerd mogelijk beeld zou kunnen schetsen van alle feiten die zich afspeelden en omwille waarvan u en uw hele gezin Libanon zou hebben moeten verlaten. Dit niet in het minst gezien u en uw ganse familie zich allen op diezelfde feiten beroepen.

U op het CGVS geconfronteerd met bovenstaande tegenstrijdheden, stelde u dat niet Hezbollah 4 à 5 keer bij u thuis langskwam om uw zonen te rekruteren maar dat het om M. A. ging die 4 à 5 keer langskwam, dit om u te overtuigen pakketjes voor hem te smokkelen. U voegde er nog aan toe dat er misschien een probleem was met de tolk bij DVZ (zie CGVS p. 15). Zoals reeds opgemerkt vermeldde u bij de DVZ nergens M. A. ,noch de problemen die u met hem zou gekend hebben. U verklaarde bij aanvang van uw gehoor op het CGVS uitdrukkelijk dat alles bij de DVZ goed verlopen was en dat alles wat in het DVZ-verslag staat correct is (zie supra). Opnieuw kan uw poging uw ongerijmde verklaringen te weerleggen, niet weerhouden worden. Dat u bovendien na confrontatie plots beweert dat het niet Hezbollah was die langskwam maar M. A., kan helemaal niet worden gevolgd, temeer u bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk beweerde dat M. A. behoort tot Hezbollah (zie CGVS p. 3).

Bij het CGVS verklaarde u verder dat uw zoon A. op een keer ook een auto opmerkte onder jullie woning, hij werd in de gaten gehouden (zie CGVS p. 13). Verder verklaarde u ook dat, na uw vertrek, ook uw zoon M., in zijn winkel werd lastiggevallen door buurtbewoners in een poging hem te overtuigen zich aan te sluiten bij Hezbollah (zie CGVS p. 14). Geen van deze feiten vermeldde u dan weer bij de DVZ.

Naast uw eigen ongerijmde verklaringen, moet verder nog worden vastgesteld dat uw relaas ook op verschillende essentiële punten in strijd is met wat uw familieleden verklaarden. Zo verklaarde u dat u problemen kende met M. A. die u vroeg om goederen voor hem te smokkelen. U situeerde de aanvang van deze problemen rond de 8e/9e maand van 2020 (zie CGVS p. 12 e.v.). Uw echtgenote verklaarde dan weer dat u door twee personen gevraagd werd pakketten te smokkelen en werd bedreigd. Zij beweerde dan weer dat u deze vraag begon te krijgen in 2021, ze denkt ergens begin van dat jaar. Haar gevraagd naar de namen van deze personen, stelde ze dat de ene S. A. heette. Van de tweede persoon wist ze de naam niet meer (zie CGVS echtgenote p. 10). U noemde ook zelf een persoon genaamd S.. Doch u verklaarde dat deze persoon voluit S. A. heette en beweerde ook uitdrukkelijk dat deze persoon niets te maken heeft met uw problemen noch met de redenen van uw vertrek uit Libanon (zie CGVS p. 12). Waar u verklaarde dat de persoon genaamd (M.) A. altijd degene was die bij u thuis langskwam om u onder druk te zetten (CGVS p. 15 en 16), verklaarde uw echtgenote dan weer dat het degene was van wie zij de naam niet meer weet die langskwam (zie CGVS echtgenote p. 10). Uw zoon H. verwees tijdens zijn gehoor eveneens naar een persoon genaamd S.A., maar dit betrof volgens hem een Hezbollah-lid die twee keer bij jullie thuis langskwam in 2019 om hem te vragen zich bij hen aan te sluiten (zie CGVS H., p. 8). Volgens uw zoon H. kwam Hezbollah vervolgens nog meerdere keren langs thuis, zowel in 2019, in 2020 alsook in 2021. Hij noemde hierbij nogmaals de naam van S.A. en noemde verder M., M. en W. N.. Nog volgens zijn verklaringen werd zowel met hem, uw zoon A. alsook met u gepraat en werd u gevraagd om goederen voor hem te smokkelen tijdens uw werk (zie CGVS H. p. 8, 9 en 10). Ook uw zoon A. noemde S.A. als één van de Hezbollah-leden met wie jullie problemen kenden (zie CGVS A. p. 5 e.v.). Zelf noemde u S.A. nergens in het kader van uw problemen (zie supra), terwijl de door uw zoon H. genoemde namen dan weer nergens voorkomen in uw relaas noch in de verklaringen van A. én H. het dan weer nergens heeft over de genaamde A. met wie u beweerde problemen te hebben gekend (zie supra). Uw bewering dat u niet weet of Hezbollah ook thuis kwam in het kader van de rekrutering van uw zonen strookt duidelijk ook weer niet met de verklaringen van uw zoon zelf. Immers, conform H. zijn

verklaringen kwamen ze meermaals thuis langs en spraken ze hierbij ook met u (zie CGVS H. p. 9 en 10). Uw zoon A. verklaarde dan weer, in tegenstelling tot u, dat **M. A.**, samen met S.A., bij jullie thuis langskwam om u te bedreigen (zie CGVS A., p. 5). Het is overigens opmerkelijk dat u aanvankelijk ook stelde dat u problemen kende met M. A. om vervolgens op te merken dat hij niet M., maar **M.** heette (zie CGVS p. 10). Ook verklaarde uw zoon A. dat Hezbollah bij u thuis kwam in een poging uw zonen te rekruteren. Hij verklaarde hierbij eveneens uitdrukkelijk dat ze toen wel degelijk met u praatten (zie CGVS A., p. 6 en 7). Uw echtgenote beweerde bovendien uitdrukkelijk dat Hezbollah twee keer thuis langskwam op zoek naar de kinderen, dit op momenten dat u weg was voor uw werk. Ze verklaarde hierbij ook uitdrukkelijk dat ze u hiervan inlichtte bij uw thuiskomst (zie CGVS F., p. 12). Waar uw echtgenote aldus verklaarde dat Hezbollah één of twee keer langskwam thuis 'op zoek naar de kinderen' (zie CGVS F. p. 12), beweerde uw zoon H. daarentegen dat Hezbollah in totaal acht keer - twee keer in 2019, drie keer in 2020 en drie keer in 2021 - langskwam bij jullie thuis. Elke keer had dit eveneens betrekking op een poging hemzelf, uw zoon A. en u in te lijven, zo beweerde hij verder (zie CGVS H., p. 8, 9 en 10). Uw zoon A. verklaarde dan weer dat ze voor de eerste keer thuis langskwamen in februari/maart 2020. In 2020 gebeurde dit vervolgens nog verschillende keren, i.c. om de twee maanden of vaker, soms om de drie maanden (zie CGVS A. p. 7). Dit betekent dat, conform A. zijn verklaringen, Hezbollah in 2020 minstens vier keer bij jullie thuis zou langsgesproken zijn. In 2021 zou Hezbollah volgens A. dan maar één keer zijn langsgesproken (zie CGVS A. p. 7). Nog volgens A. zijn verklaringen hadden deze bezoeken eveneens tot doel jullie te overtuigen zich aan te sluiten bij Hezbollah (zie CGVS A. p. 7).

Volgens uw zoon H. begonnen de pogingen hem en zijn broer A. te rekruteren reeds in 2019. Eind 2019 zou Hezbollah al twee keer bij u thuis zijn geweest, waarbij ze, volgens H., ook met u hebben gepraat (zie CGVS p. 7, 8 en 9). Zelf beweerde u dan weer dat de pogingen uw zonen te rekruteren zich pas voordeden tussen 2020-2021. U kon dit evenwel niet verder preciseren (zie CGVS p. 13). Uw zoon A. beweerde eveneens dat de pogingen hem en zijn broer te rekruteren pas begonnen begin 2020. Opmerkelijk hierbij is dan wel weer de vaststelling dat A. het ook had over telefonische rekruteringspogingen. Zo zou hij gebeld zijn door privénummers (zie CGVS A. p. 6). Dient hier dan weer te worden vastgesteld dat behalve A. niemand anders van uw familie deze telefonische pogingen uw zonen te rekruteren aanhaalde. A. zelf sprak zichzelf dan weer tegen wat betreft de rekruteringspogingen van Hezbollah. Zo stelde hij aanvankelijk dat er een poging plaatsvond hem te ontvoeren in de zomer van 2020. De telefonische contacten startten na deze ontvoeringspoging. Echter, later beweerde hij dan weer dat Hezbollah al op hem inpraatte, zowel via telefonische contacten als rechtstreeks, voor de poging tot ontvoering (zie CGVS A. p. 6).

Voorts is het opmerkelijk dat uw zoon A. verklaarde dat er in de zomer van 2020 een poging plaatsvond om hem te ontvoeren (zie CGVS p. 5 e.v.), terwijl uw zoon H. dan weer beweerde dat Hezbollah ermee dreigde hen te ontvoeren (zie CGVS H. p. 9). Over de concrete ontvoeringspoging die zou hebben plaatsgevonden, had H. het dan weer nergens terwijl u zelf geen enkele melding maakte van de poging tot ontvoering noch de bedreigingen met ontvoering van uw zonen. U haalde enkel aan dat een auto bij de woning stond die uw zoon observeerde, niets meer (zie CGVS p. 13). Uw echtgenote F. beweerde tot slot eveneens dat er een poging tot ontvoering van A. plaatsvond, doch zij situeerde dit dan weer in de zomer van 2021, een aantal maanden voor haar vertrek uit het land (zie CGVS F., p. 12). Dit strookt dan weer niet met de verklaringen van A. zelf, volgens wie deze gebeurtenis een jaar eerder plaatsvond.

U alsook uw echtgenote beweerden verder dat ook uw zoon M. problemen kende na uw vertrek. Echter, waar u beweerde dat inwoners uit de wijk bij hem in de winkel kwamen en vroegen waarom hij niet inging op de vraag tot samenwerking (zie CGVS p. 14), beweerde uw echtgenote dan weer dat behalve jongeren uit de wijk, ook mannen van Hezbollah een of twee keer bij uw zoon M. in de winkel langsgingen (zie CGVS F., p. 5). Over Hezbollah-leden die langskwamen bij uw zoon M. had u het dan weer nergens. Uw zoon M. zelf verklaarde dan weer dat hij na uw vertrek dagelijks met Hezbollah-leden in zijn winkel over de vloer kreeg. Hierbij zou hij tien keer persoonlijk door hen zijn bedreigd (zie CGVS M., p. 8). Volgens uw verklaringen stopte M. een maand voor zijn vertrek uit het land met het werk in zijn supermarkt (zie CGVS p. 5) terwijl uw echtgenote dan weer verklaarde dat M. ongeveer tot aan zijn vertrek uit het land werkte (zie CGVS F., p. 4) en ook M. zelf beweerde pas een week voor zijn vertrek zijn werkzaamheden te hebben stopgezet (zie CGVS M., p. 5). Omwille van de problemen en de vrees die jullie hadden, besliste uw echtgenote uw jongste zoon M. niet meer naar school te sturen na uw vertrek. Echter, waar u beweerde dat M. stopte met school toen u vertrok (zie CGVS p. 7), verklaarde uw echtgenote dan weer dat M. enkel de laatste twee maanden niet meer naar school ging (zie CGVS F., p. 5). Volgens uw echtgenote zelf verbleef zij de laatste twee maanden voor haar vertrek in Libanon bij haar ouders in Ghazza. Ze ging enkel nog op en af naar jullie woning in Al Marj om te kijken of alles oké was, maar sliep er niet meer (zie CGVS F., p. 4). Uzelf verklaarde dan weer dat uw echtgenote gewoon met de kinderen in Al Marj bleef tot

aan hun vertrek. Ze ging soms wel eens op bezoek bij haar familie in Ghazza, doch dit dan enkel voor een paar dagen (zie CGVS p. 7). In tegenstelling tot uw bewering dat uw echtgenote na het vertrek van u, A. en H., met de andere kinderen samenbleef, verklaarde uw echtgenote dat M. na uw vertrek introk bij zijn schoonfamilie in Ghazza (zie CGVS F., p. 11). M. zelf verklaarde eveneens dat hij de periode na uw vertrek - ongeveer een jaar - gewoon in Al Marj bleef (zie CGVS M. p. 4).

In het licht van alle bovenstaande opmerkelijke flagrante ongerijmdheden, die allen raken aan de kern van jullie relaas, mag het duidelijk zijn dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de problemen die jullie gedurende meerdere jaren in Libanon zouden hebben gekend.

Dat jullie bovendien pas begin 2022, dan wel eind 2022, het land verlieten, en dit ondanks het feit dat jullie al jarenlang door Hezbollah zouden zijn lastiggevalen en zelfs met de dood zouden zijn bedreigd, wijst er eens te meer op dat uw relaas geen enkele waarheid bevat. Dat het voor uw echtgenote en kinderen moeilijk was om de vereiste papieren in orde te maken en dat dit alles heel lang duurde, gelet op de revolutie in Libanon en de staking van de overheidsdiensten, wordt op zich niet betwist. Echter, de vaststelling dat uw echtgenote met de kinderen gewoon in jullie eigen woning bleef wonen en uw kinderen gewoon hun leven bleven voortzetten en werken, ondanks dat Hezbollah meermaals bij jullie thuis zou zijn langs geweest - en dus heel goed wist waar jullie te vinden waren - is totaal onaannemelijk ingeval van een waarachtig relaas. Jullie gedrag in deze staat haaks op jullie beweerde vrees en beweerde nood aan internationale bescherming.

Zulks blijkt overigens ook eens te meer in het licht van uw directe verhuis vanuit Brazilië in 2003. U verklaarde dat er een poging plaatsvond de kinderen te ontvoeren, doch dit kon vrijdeld worden. U besliste hierop direct uw kinderen en gezin uit Brazilië weg te halen en keerde terug naar Libanon. Dat u dan nu jarenlang de problemen met Hezbollah gewoon zou ondergaan hebben - er zou overigens ook nu een poging tot ontvoering van uw zoon hebben plaatsgevonden, dan wel een dreiging met ontvoering (zie supra) - vervolgens als eerste vertrok met uw twee zonen en de rest van uw gezinsleden in Libanon achterliet, waarbij zij dan gewoon nog een tiental maanden in de ouderlijke woning verbleven en hun werkzaamheden verderzetten, bevestigt eens te meer dat aan uw relaas en de beweerde problemen in Libanon niet het minste geloof kan worden gehecht.

Wat anderzijds de problemen betreffen die u in **Brazilië** zou hebben gekend, i.c. de poging tot ontvoering van uw kinderen door een lokale maffiabaas die uw woning in beslag nam, moet vooreerst worden opgemerkt dat dit problemen van louter gemeenrechtelijke en interpersoonlijke aard betreffen die als dusdanig niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie.

Dit terzijde, dient voorts te worden opgemerkt dat deze feiten dateren van 2003. Dat deze problemen anno 2023 nog actueel zouden zijn, toonde u geenszins aan. U kwam hier niet verder dan het uiten van een aantal blote beweringen en pure veronderstellingen. Zo zou de lokale maffiabaas, ondanks dat hij op heden nog steeds in de gevangenis zit, u nog altijd willen vermoorden. U vernam dit van uw zus, zo stelde u. Het mag vooreerst duidelijk zijn dat uw zus bezwaarlijk als een objectieve bron kan beschouwd worden. Waarom de maffiabaas u tot op heden nog steeds zou willen treffen, is ook geenszins duidelijk. Immers, uit uw verklaringen blijkt dat het probleem wat u met hem kende betrekking had op uw woning in Brazilië. Na uw vertrek werd deze woning in beslag genomen door de maffiabaas en dit tot op heden. Dat dit zich effectief heeft voorgedaan, wordt vooralsnog niet betwist. Echter, gezien uw voormalige woning tot op heden in handen is van de betreffende maffia zijn er aldus geen redenen waarom deze persoon dan wel zijn kompanen u op heden nog zouden willen doden. Dit terzijde, net gezien u verklaarde dat uw problemen in Brazilië problemen met een lokale maffiabaas betreffen, kan ook geenszins worden ingezien waarom u zich niet elders in Brazilië zou kunnen vestigen met uw gezin. U en al uw kinderen beschikken, naast de Libanese nationaliteit, allen eveneens over de Braziliaanse nationaliteit.

Uw echtgenote heeft op heden de Braziliaanse nationaliteit niet, maar zou deze wel kunnen krijgen, zo bevestigden jullie beiden. U haalde verder enkel aan dat de lokale maffia veel connecties heeft, dat er veel Arabieren zijn in Brazilië en dat iemand aan de maffiabaas zou kunnen verklikken dat u er bent, ook al gaat u elders wonen in Brazilië. U komt niet verder dan het uiten van loutere beweringen en pure veronderstellingen zonder enig concreet element aan te brengen dat uw beweerde vrees in Brazilië zou kunnen staven. Dit volstaat niet. Tot slot toont u ook geenszins aan dat u, ingeval van eventuele problemen in Brazilië, niet terecht zou kunnen bij, en beroep zou kunnen doen op de lokale/nationale Braziliaanse autoriteiten. U hiernaar gevraagd, stelde u enkel dat ze allemaal corrupt zijn. Blijkt evenwel dat u ook voordien nimmer gepoogd heeft bescherming van de Braziliaanse autoriteiten te krijgen (zie CGVS p. 5, 17 e.v. en CGVS F. p. 3).

Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen dient dan ook te worden besloten dat u de vluchtelingenstatus niet kan worden toegekend.

Naast de toekenning van een vluchtelingenstatus, kan een verzoeker om internationale bescherming door het CGVS evenwel een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

*Wat de situatie in Libanon betreft, dient te worden opgemerkt dat uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Libanon (zie de **COI Focus Libanon- Veiligheidssituatie, 9 mei 2023**, beschikbaar op*

https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_libanon_de_veiligheidssituatie_20230509.pdf of <https://www.cgvs.be>) blijkt dat de politieke polarisatie en sektarische spanningen hoog blijven. De Libanese burgeroorlog uit de jaren '80 en '90, is evenwel nog stevig verankerd in het collectieve Libanese geheugen wat maakt dat verschillende politieke leiders geneigd bleken om bij oplopende spanningen tot kalmte op te roepen.

De afgelopen jaren zijn er in Libanon zeer weinig bomaanslagen geweest die burgerslachtoffers maakten. In het verlengde van voorgaande jaren vonden er in 2022 nog steeds arrestaties plaats van extremisten en terreurverdachten. Aanslagen werden verijdeld.

Tijdens de verslagperiode was opnieuw slechts een fractie van het geweld gericht tegen burgers. Niettegenstaande er sprake is van een lichte stijging in het aantal veiligheidsincidenten in vergelijking met 2021, betrof het gerapporteerd geweld over het algemeen kleinschalige incidenten verspreid over Libanon. Het aantal hierbij geregistreerde (burger)doden was vergelijkbaar met de voorgaande jaren, en bleef beperkt. Het merendeel van de slachtoffers viel te betreuren in gevechten tussen strijdende partijen.

In 2022 werd een stijging van het politiek gemotiveerd geweld in Libanon vastgesteld. Het aantal incidenten, met name geweld door sektarische benden en gewapende confrontaties tussen dergelijke bendes, nam vooral in de eerste helft van 2022 toe. Spanningen over de parlementsverkiezingen en geschillen tussen clans in de verslechterde socio-economische situatie droegen hiertoe bij. Tijdens de verkiezingen van mei 2022 steeg het aantal gevallen van sektarisch geweld explosief, met op de dag van de verkiezingen (15 mei 2022) het hoogst aantal op één dag geregistreerde gevallen. In het hele land werden gevechten waargenomen.

Sinds oktober 2019 komt het Libanese volk in opstand tegen de heersende elite. De massale protestbeweging, al thawra (de revolutie) genoemd, die sinds het najaar van 2019 om politieke vernieuwing roept, blijft nog steeds zonder resultaat. En terwijl het politiek geweld tijdens de verslagperiode toenam, was er sprake van een significante daling van het aantal demonstraties ten opzichte van 2020-2021. De protesten die in 2022 plaatsvonden gingen bovendien over het algemeen met weinig geweld gepaard. In sommige gevallen waren er botsingen tussen betogers en militairen, waarbij aan beide zijden gewonden vielen. Er vielen bij de demonstraties die tijdens de verslagperiode plaatsvonden geen doden. Dit soort geweld waarbij de Libanese veiligheidsdiensten demonstranten verwonden of doden, is in wezen doelgericht van aard en valt dus niet onder artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Het merendeel van het tijdens de verslagperiode gerapporteerd geweld betrof crimineel en sektarisch geweld, waarbij het woord 'doden en gewonden vielen' (hoofdzakelijk criminelen en militairen). Persoonlijke geschillen en vetes over drugsmokkel veroorzaken clangeweld. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal geweldincidenten waarbij clans of sektarische groepen betrokken zijn, sinds 2020 sterk steeg en dat deze trend zich in 2022 en begin 2023 voortzet.. Het meeste clangeweld vond plaats in het gouvernement Baalbek-Hermel, een bolwerk van Hezbollah waar verschillende sjiitische clans wonen die de facto milities vormen . Het aantal burgerdoden bij dit geweld is beperkt.

In Zuid-Libanon vond in april 2023 een grootschalige Israëliëse luchtaanval plaats. Deze aanval volgde op raketaanvallen van Israël die vermoedelijk werden uitgevoerd door Hamas in Zuid-Libanon. Er vielen geen slachtoffers en het geweld escaleerde niet. Voor het overige was er slechts sprake van kleinschalige

vergeldingsincidenten tussen Israël en Hezbollah. VN-resolutie 1701 die een einde maakte aan het conflict tussen Hezbollah en Israël in 2006 wordt grotendeels nageleefd. Beide partijen houden zich aan een wederzijds afschrikkingsevenwicht.

In de Palestijnse kampen bleef de veiligheidssituatie tijdens de verslagperiode relatief stabiel. In Ain al-Hilwah verminderden sinds 2018 de spanningen en het geweld tussen Fatah en islamistische groeperingen. Verschillende leden van extremistische groeperingen verlieten het kamp, gaven zich over aan de autoriteiten, werden uitgeleverd of gearresteerd.. In 2022 en begin 2023 was opnieuw sprake van geïsoleerde schietincidenten tussen enkelingen behorend tot gewapende fracties. De meeste hielden verband met persoonlijk geschillen, maar sommige incidenten kwamen voort uit rivaliteit tussen facties en geschillen tussen criminele bendes. Het aantal te betreuren slachtoffers bij deze incidenten bleef evenwel beperkt. Nagenoeg de helft van de slachtoffers viel in Ayn al-Helwe, alwaar het nagenoeg allemaal leden van Fatah en/of de Palestinian National Security Forces PNSF betroffen.

Gelet op de doelgerichte aard van de conflicten tussen de Libanese autoriteiten en de in het land aanwezige gewapende groeperingen en de constante en aanzienlijke daling van het beperkt aantal burgerslachtoffers, meent het Commissariaat-generaal dat er op dit ogenblik in Libanon geen sprake is van veralgemeende situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er kan dus niet worden geconcludeerd dat u louter omwille van uw aanwezigheid in Libanon een reëel risico op een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon wegens willekeurig geweld als gevolg van een binnenlands of internationaal gewapend conflict in de zin van deze bepaling loopt.

Aangaande de situatie in Brazilië kan voorts worden opgemerkt dat uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Brazilië de afgelopen jaren op grote schaal mensenrechtenschendingen hebben plaatsgevonden. Onder het bewind van president Jair Bolsonaro (2019-2022) was er een duidelijke toename van politieel geweld en buitengerechtigde executies waar te nemen. Ook de inheemse bevolking en sociale leiders werden getroffen door het regime. Dit type geweld, waarbij burgers met een bepaald profiel worden geviséerd, heeft echter geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Op 1 januari werd de nieuwe president Luiz Inacio Lula da Silva ingezworen, die een breuk met het eerdere regime aankondigt.

Voorts blijkt dat in Brazilië het geweld wijdverspreid is en er onder meer de vorm aanneemt van gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing en drugshandel, waarop de autoriteiten met disproportioneel geweld kunnen reageren. Het merendeel van de misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of bendes. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviséerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Brazilië is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Nergens uit de informatie blijkt dat er actueel in Brazilië sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Brazilië een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De door u voorgelegde documenten kunnen tot slot ook geen ander licht werpen op voorgaande beoordeling. De stukken bevestigen uw persoonsgegevens en deze van uw gezinsleden, uw burgerlijke staat en uw gezondheidssituatie. Geen van deze elementen staat in voorgaande ter discussie doch deze hebben geen uitstaans met uw asielmotieven. De print van een screenshot van een 'whatsapp'-conversatie waarin u zou zijn bedreigd en het geluidsfragment op de USB-stick die u voorlegde, hebben geen bewijswaarde. Dergelijke berichten kunnen immers door eenieder zijn opgesteld/ingesproken en de authenticiteit van dergelijke stukken kan op geen enkele manier worden nagegaan. Bovendien, zoals uit voorgaande blijkt, legde u deze stukken niet voor in het kader van een waarachtig relaas waardoor hun bewijswaarde nihil is.

De overige informatie op de usb-stick, i.c. algemene informatie aangaande de situatie in Libanon, voegt ook niets wezenlijks toe. De Commissaris-generaal ontkent geenszins dat er zich veiligheidsproblemen voordoen in Libanon doch dit volstaat niet om in uw hoofde te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming. U dient uw vrees voor vervolging, dan wel het bestaan van een nood aan internationale bescherming, in concreto aan te tonen doch blijft hier duidelijk in gebreke.

De kopieën van de paspoorten van uw gezinsleden die u na het onderhoud nog overmaakte bevestigen verder nogmaals hun persoonsgegevens en reisdata. Deze stukken hebben geen uitstaans met uw asielmotieven. Het attest van de Belgische politie volgens het welke u uw Braziliaans paspoort zou verloren hebben, toont enkel aan dat uw aangifte deed van verlies van uw paspoort, niets meer en niets minder.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat ook in hoofde van uw echtgenote F., uw dochter A. en uw vier zonen H., A., M. en M., werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing ten aanzien van E. M. F., tweede verzoekster, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Libanese nationaliteit te hebben en een soennitische moslima te zijn van Arabische origine. U bent afkomstig te zijn uit Ghazza, Libanon. In 1992 huwde u met uw echtgenoot, O. A. A. (O.V. [...] en CG [...]). Na uw huwelijk ging u bij uw echtgenoot in Al Marj, Libanon, wonen. U en uw echtgenoot kregen samen vier zonen, i.c. M., H., A., M. en een dochter, i.c. A.. Uw echtgenoot en kinderen beschikken allen over de dubbele, i.c. Libanees-Braziliaanse, nationaliteit. In 1995 ging u met uw echtgenoot in Brazilië wonen. Jullie woonden in Sao Paulo. Ondanks dat u ook wel recht had om de Braziliaanse nationaliteit aan te vragen, zette u hiertoe nooit stappen. U had immers een verblijfsvergunning waarmee u probleemloos in Brazilië kon wonen. Eind 2002-begin 2003 kende uw echtgenoot problemen met een lokale maffiabaas. Die laatste wilde jullie woning innemen. Uw echtgenoot stelde voor de woning te verkopen, doch die man weigerde voor de woning te betalen. Toen een poging om uw kinderen te ontvoeren plaatsvond, besloot uw echtgenoot Brazilië definitief te verlaten. Jullie keerden terug naar Libanon en vestigden zich in Al Marj, Libanon. Uw echtgenoot werkte in Libanon als internationaal vrachtwagenchauffeur. Tijdens zijn werk kwam hij in contact met een grensbewaker, tevens lid van Hezbollah. Na enige tijd begon hij uw echtgenoot te vragen goederen voor hem te smokkelen op zijn buitenlandse reizen. Hij kwam ook meermaals bij jullie thuis langs om uw echtgenoot onder druk te zetten in te stemmen met de samenwerking. Uw echtgenoot weigerde hierop in te gaan. Voorts zouden ook uw zonen A. en H. problemen hebben gekend met Hezbollah die hen wilde rekruteren. Hezbollah zou hiervoor ook meermaals bij jullie thuis zijn langs geweest. Uw echtgenoot besloot om het land te verlaten, hij vreesde immers voor zichzelf als voor jullie zonen. Uw echtgenoot verliet Libanon als eerste, samen met A., legaal, met hun Braziliaans paspoort, via de luchthaven van Beirut eind januari 2022. Uw zoon H. reisde hen vanuit Libanon achterna, een twintigtal dagen later, wanneer zijn Braziliaans paspoort in orde was. Ze troffen elkaar in Hamburg en reisden samen door naar België waar ze op 22 februari 2022 een verzoek om internationale bescherming indienden. U bleef, samen met uw zoon M., M., en uw dochter A. in Libanon. Daar u enkel de Libanese nationaliteit heeft, diende u eerst uw documenten in orde te maken en een visum te verkrijgen. Uw zoon M. begon een aantal maanden na het vertrek van uw echtgenoot en twee zonen op zijn beurt problemen te krijgen met Hezbollah. Ze kwamen een aantal keer langs in zijn winkel om ook hem te overtuigen zich aan te sluiten bij hen. M. weigerde hierop in te gaan waarop de Hezbollah-leden boos werden en hem bedreigden. Ook zouden inwoners uit de buurt bij hem in de winkel zijn langs geweest in een poging hem te overtuigen. M. besloot uiteindelijk de winkel te verkopen en eveneens het land te verlaten. Eind september 2022 reisde M. het land uit richting België. Een week later, i.c. op 4 oktober 2022, kon ook u, samen met A. en M., Libanon verlaten. U had een Frans visum gekregen en verliet het land legaal met uw Libanees paspoort. A. en M. reisden met hun Braziliaans paspoort. Jullie reisden naar België en verzochten, samen met M., op 5 oktober 2022 om internationale bescherming.

Ter staving van uw asielverzoek legde u tijdens het persoonlijk onderhoud geen documenten voor. U verwees naar de stukken die uw echtgenoot had voorgelegd, i.c. zijn origineel Libanees paspoort, een kopie van een medische verslag uit Kuweit op zijn naam, een Belgische lijst met medicatie, een gelegaliseerde kopie van de huwelijksakte, een gelegaliseerde kopie van individueel uittreksel van de burgerlijke stand van Brazilië op zijn naam, een gelegaliseerde kopie van een document betreffende 'correctie geboorteakte F. M.', kopieën van individuele uittreksels uit burgerlijke stand Libanon op naam van u, uw zoon M. en uw dochter A., een kopie van een individueel uittreksel van de burgerlijke stand Brazilië op naam van uw zoon M., een kopie van de personaliapagina van zijn Braziliaans paspoort en een usb-stick.

Na het persoonlijk onderhoud maakte u middels uw raadsman via mail een kopie van uw Libanees paspoort, een aangifte van verlies van uw echtgenoot zijn Braziliaans paspoort bij de Belgische politie en kopieën van de Braziliaanse paspoorten van uw zonen A., H. en M. en uw dochter A. over.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Dient allereerst te worden opgemerkt dat elk verzoek om internationale bescherming dient te worden beoordeeld ten aanzien van het land van nationaliteit van de verzoeker. In tegenstelling tot uw echtgenoot en kinderen heeft u enkel de Libanese nationaliteit. Bijgevolg wordt uw verzoek beoordeeld ten aanzien van Libanon.

Wat de problemen betreft die u in Libanon zou hebben gekend, moet voorts worden opgemerkt dat u zich integraal steunt op dezelfde motieven als deze aangehaald door uw echtgenoot. Echter, in hoofde van uw echtgenoot werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus daar geen geloof kon worden gehecht aan zijn asielrelaas en vluchtmotieven. Gezien u zich integraal steunt op dezelfde asielmotieven en geen andere eigen motieven aanhaalt, kan in casu volstaan met een verwijzing naar de uitgebreide motivering weergegeven in de beslissing genomen in hoofde van uw echtgenoot. Deze beslissing luidt als volgt :

"U verklaarde Libanon te hebben verlaten, en er momenteel niet te kunnen terugkeren, uit vrees voor M. A. en uit vrees dat uw zonen gedwongen zouden ingelijfd worden bij Hezbollah. U verklaarde voorts ook niet naar Brazilië - het land waarvan zowel u alsook al uw kinderen eveneens de nationaliteit hebben - te kunnen terugkeren omwille van problemen die u er kende met C. D. S., een lokale maffiabaas.

Dient evenwel te worden besloten dat u er niet in geslaagd bent het bestaan van een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging, dan wel van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, aannemelijk te maken.

*Wat de problemen betreft die u en uw gezin in **Libanon** hebben gekend, dient allereerst te worden opgemerkt dat hieraan niet het minste geloof kan worden gehecht. Er konden immers verschillende flagrante ongerijmdheden worden opgemerkt tussen uw opeenvolgende verklaringen alsook tussen uw verklaringen en de verklaringen afgelegd door uw gezinsleden, en dit met betrekking tot de kernelementen van uw relaas.*

Zo verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat jullie benaderd werden door Hezbollah die uw zonen wilde inlijven. U verduidelikte er dat Hezbollah tussen oktober 2021 en 2022 4 à 5 keer thuis langskwam om jullie te overtuigen tot aansluiting. Daar jullie niet akkoord gingen begonnen ze jullie te bedreigen. U verklaarde tot slot uitdrukkelijk dat er geen andere redenen zijn die mee aanleiding gaven tot jullie vertrek (zie CGVS vragenlijst vraag 5). Echter, voor het CGVS verklaarde u uitdrukkelijk dat er zich twee problemen stelden in Libanon voor uw vertrek, i.c. een poging van Hezbollah om uw zonen in te lijven én de problemen die uzelf had in het kader van uw werk met M. A., een lid van de 'mukhabarat' en tevens lid van Hezbollah, die wilde dat u voor hem goederen zou smokkelen (zie CGVS p. 12 en 13).

Vooreerst moet worden vastgesteld dat u bij de DVZ met geen woord repte over de problemen die uzelf zou gekend hebben met een Hezbollah-lid die wilde dat u goederen voor hem zou smokkelen tijdens uw werk als internationaal chauffeur. Dat u *nét* deze feiten onvermeld liet, is toch wel heel opmerkelijk. Niet alleen omdat dit *nét* de feiten betreft die u zelf persoonlijk zou hebben meegemaakt en er dus in alle redelijkheid kan verondersteld worden dat u deze wel degelijk ook bij de DVZ zou hebben aangebracht, doch ook omdat u voor het CGVS ook beweerde dat de problemen met dit specifieke Hezbollah-lid ook na uw vertrek nog bleven voortduren. Zo zou hij u sinds uw vertrek uit Libanon herhaaldelijk hebben proberen bellen alsook u telefonische bedreigingen hebben gestuurd. De laatste berichten die u kreeg, dateren van oktober 2022. U meent zelfs dat die persoon u nu nog altijd probeert te bellen, maar u blokkeerde zijn nummer (zie CGVS p. 3 en 4). U werd bij de DVZ gehoord op 22 april 2022 zodat in alle ernst kan verondersteld worden dat u, indien uw problemen met M. A. in Libanon daadwerkelijk plaatsvonden én deze persoon u ook na uw vertrek uit Libanon nog herhaaldelijk probeerde te bellen en bedreigde, deze feiten ook wel degelijk zou hebben aangehaald bij de DVZ. U uitdrukkelijk gevraagd waarom u hiervan geen enkele melding maakte, en erop gewezen dat u zelfs de genaamde M. A. nergens vermeldde, stelde u dat u hier niet naar werd gevraagd. U zou bij DVZ verteld hebben dat u problemen kende met Hezbollah maar er zou u hierbij niet gevraagd zijn wat deze waren of met wie u problemen kende. U merkte nog op dat u alles kort moest vertellen (zie CGVS p. 3, 4 en 15). Uw poging voorgaande vaststellingen te vergoelijken kan totaal niet worden aangenomen. Immers, bij de DVZ werd u wel degelijk uitdrukkelijk gevraagd of er nog andere feiten, dan deze die u al vermeldde, aanleiding gaven tot uw besluit Libanon te verlaten. U antwoordde ontkennend. Tot slot werd u nog uitdrukkelijk gevraagd of u nog iets toe te voegen had. Opnieuw antwoordde u zonder meer ontkennend (zie CGVS vragenlijst vraag 5, 7 en 8). Bovendien werd u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd hoe uw interview bij de DVZ verlopen was én er werd expliciet gevraagd of u alle problemen in grote lijnen had kunnen aanbrengen. U stelde dat alles goed verlopen was en dat u alles in grote lijnen had verteld. U voegde er nog aan toe dat u later wel merkte dat niet alles wat u had verteld, genoteerd stond. U hier dan gevraagd wat niet werd genoteerd, repliceerde u 'niets belangrijks' (zie CGVS p. 2). Dat u bij de DVZ alles kort moest vertellen, wat overigens een blote bewering betreft, kan logischerwijs niet verklaren waarom u M. A., de problemen die u met hem kende in Libanon en de bedreigingen die u ook na uw vertrek nog kreeg, volledig onvermeld liet temeer uit voorgaande blijkt dat u wel degelijk de kans geboden werd bij de DVZ om hierover te vertellen. Dat u hier niet naar gevraagd werd, is daarenboven irrelevant en snijdt geen hout. Het komt immers aan u, een verzoeker om internationale bescherming, toe om alle elementen die aanleiding gaven tot uw vlucht uit uw land van herkomst spontaan en van bij aanvang van uw procedure om internationale bescherming aan te brengen. Het mag ook duidelijk zijn dat de Belgische asielinstanties in deze geen verantwoordelijkheid dragen in die zin dat zij u gerichte vragen zouden moeten stellen temeer ook uw interview bij de DVZ het eerste gesprek betreft en er aldus ook totaal nog geen zicht is op de problemen die u zou gekend hebben. Hoe u dan vragen zouden kunnen worden gesteld omtrent feiten waarvan de Belgische asielinstanties nog niet op de hoogte zijn, is geenszins duidelijk. Tot slot, indien het effectief zo zou zijn dat u niet alles kon vertellen bij DVZ, quod non, dan nog verklaart dit geenszins waarom u dit dan niet als dusdanig aanbracht bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS wanneer u hiernaar werd gevraagd. U beperkt zich tot het uiten van blote beweringen en loutere postfactum verklaringen in een poging de vastgestelde omissies te weerleggen. Dit volstaat duidelijk niet. Het spreekt voor zich dat voorgaande dan ook reeds duidelijk een negatieve indicatie inhoudt voor de beoordeling van uw geloofwaardigheid.

Voorts blijken uw verklaringen die u aflegde bij de DVZ omtrent de problemen die uw zonen zouden gekend hebben op verschillende punten niet in overeenstemming met wat u dienaangaande beweerde voor het CGVS. Zo verklaarde u voor de DVZ dat Hezbollah tussen oktober 2021 tot 2022 4 à 5 keer langskwam om jullie te proberen omkopen om jullie aan te sluiten bij hen. Daar jullie niet akkoord gingen, begonnen ze jullie te bedreigen (zie vragenlijst CGVS vraag 5). Op het CGVS stelde u dat uw zonen meermaals werden aangesproken op straat met de vraag tot aansluiting bij Hezbollah. Of Hezbollah met het oog op rekrutering ook thuis kwam en of uw zonen bedreigd werden omwille van hun weigering zich aan te sluiten, wist u niet. U stelde dat u vaak in het buitenland verbleef voor uw werk en u hiervan aldus geen weet hebt. Uw familie zou u niet alles verteld hebben, dit omdat ze weten dat u gezondheidsproblemen heeft en ze u niet ongerust wilden maken (zie CGVS p. 12, 13 en 14). Los van het feit dat u zichzelf hier aldus weerom tegensprekt, mag het ook duidelijk zijn dat het geen steek houdt dat u niet zou weten of Hezbollah ook langskwam thuis in uw afwezigheid en of uw zonen door hen bedreigd werden. Er kan daarentegen verondersteld worden dat uw familie u *nét* wel duidelijk over alles zou inlichten zodat jullie zo snel mogelijk een eventuele oplossing konden zoeken. Het klemt bovendien ook dat uw zonen u niets zouden vertellen over wat er gebeurde in uw afwezigheid, toen u voor uw werk in het buitenland was, dit omdat ze u niet ongerust wilden maken of omwille van uw gezondheidssituatie, maar u dan wel telkens zouden vertellen wanneer ze op straat werden aangesproken. Nochtans zou dit

ook telkens gebeurd zijn op momenten dat u er niet bij aanwezig was. U hiermee geconfronteerd, repliceerde 'Ik ben uiteindelijk hun vader, tuurlijk gaan ze mij vertellen' (zie CGVS p. 14). Dat u uw antwoord wijzigt naargelang de vraag die u gesteld wordt en naargelang het u uitkomt, is tekenend. Tot slot, doch niet in het minst. Zelfs al zou worden aangenomen dat uw zonen/familie u voor jullie vertrek uit Libanon niets hebben verteld omdat ze u niet ongerust wilde(n) maken, quod non, dan nog kan dit niet verklaren dat u tot op heden nog steeds niet op de hoogte bent van alle feiten die zich in Libanon zouden hebben afgespeeld. Er kan in alle redelijkheid verondersteld worden dat uw ondertussen wel degelijk op de hoogte zou zijn en weet zou hebben van alle problemen zodat u een zo duidelijk en gedetailleerd mogelijk beeld zou kunnen schetsen van alle feiten die zich afspeelden en omwille waarvan u en uw hele gezin Libanon zou hebben moeten verlaten. Dit niet in het minst gezien u en uw ganse familie zich allen op diezelfde feiten beroepen.

U op het CGVS geconfronteerd met bovenstaande tegenstrijdheden, stelde u dat niet Hezbollah 4 à 5 keer bij u thuis langskwam om uw zonen te rekruteren maar dat het om M. A. ging die 4 à 5 keer langskwam, dit om u te overtuigen pakketjes voor hem te smokkelen. U voegde er nog aan toe dat er misschien een probleem was met de tolk bij DVZ (zie CGVS p. 15). Zoals reeds opgemerkt vermeldde u bij de DVZ nergens M. A. ,noch de problemen die u met hem zou gekend hebben. U verklaarde bij aanvang van uw gehoor op het CGVS uitdrukkelijk dat alles bij de DVZ goed verlopen was en dat alles wat in het DVZ-verslag staat correct is (zie supra). Opnieuw kan uw poging uw ongerijmde verklaringen te weerleggen, niet weerhouden worden. Dat u bovendien na confrontatie plots beweert dat het niet Hezbollah was die langskwam maar M. A., kan helemaal niet worden gevolgd, temeer u bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk beweerde dat M. A. behoort tot Hezbollah (zie CGVS p. 3).

Bij het CGVS verklaarde u verder dat uw zoon A. op een keer ook een auto opmerkte onder jullie woning, hij werd in de gaten gehouden (zie CGVS p. 13). Verder verklaarde u ook dat, na uw vertrek, ook uw zoon M., in zijn winkel werd lastiggevallen door buurtbewoners in een poging hem te overtuigen zich aan te sluiten bij Hezbollah (zie CGVS p. 14). Geen van deze feiten vermeldde u dan weer bij de DVZ.

Naast uw eigen ongerijmde verklaringen, moet verder nog worden vastgesteld dat uw relaas ook op verschillende essentiële punten in strijd is met wat uw familieleden verklaarden. Zo verklaarde u dat u problemen kende met M. A. die u vroeg om goederen voor hem te smokkelen. U situeerde de aanvang van deze problemen rond de 8e/9e maand van 2020 (zie CGVS p. 12 e.v.). Uw echtgenote verklaarde dan weer dat u door twee personen gevraagd werd pakketten te smokkelen en werd bedreigd. Zij beweerde dan weer dat u deze vraag begon te krijgen in 2021, ze denkt ergens begin van dat jaar. Haar gevraagd naar de namen van deze personen, stelde ze dat de ene S. A. heette. Van de tweede persoon wist ze de naam niet meer (zie CGVS echtgenote p. 10). U noemde ook zelf een persoon genaamd S.. Doch u verklaarde dat deze persoon voluit S.A. heette en beweerde ook uitdrukkelijk dat deze persoon niets te maken heeft met uw problemen noch met de redenen van uw vertrek uit Libanon (zie CGVS p. 12). Waar u verklaarde dat de persoon genaamd (M.) A. altijd degene was die bij u thuis langskwam om u onder druk te zetten (CGVS p. 15 en 16), verklaarde uw echtgenote dan weer dat het degene was van wie zij de naam niet meer weet die langskwam (zie CGVS echtgenote p. 10). Uw zoon H. verwees tijdens zijn gehoor eveneens naar een persoon genaamd S.A., maar dit betrof volgens hem een Hezbollah-lid die twee keer bij jullie thuis langskwam in 2019 om hem te vragen zich bij hen aan te sluiten (zie CGVS H., p. 8). Volgens uw zoon H. kwam Hezbollah vervolgens nog meerdere keren langs thuis, zowel in 2019, in 2020 alsook in 2021. Hij noemde hierbij nogmaals de naam van S.A. en noemde verder M., M. en W. N.. Nog volgens zijn verklaringen werd zowel met hem, uw zoon A. alsook met u gepraat en werd u gevraagd om goederen voor hem te smokkelen tijdens uw werk (zie CGVS H. p. 8, 9 en 10). Ook uw zoon A. noemde S.A. als één van de Hezbollah-leden met wie jullie problemen kenden (zie CGVS A. p. 5 e.v.). Zelf noemde u S.A. nergens in het kader van uw problemen (zie supra), terwijl de door uw zoon H. genoemde namen dan weer nergens voorkomen in uw relaas noch in de verklaringen van A. én H. het dan weer nergens heeft over de genaamde A. met wie u beweerde problemen te hebben gekend (zie supra). Uw bewering dat u niet weet of Hezbollah ook thuis kwam in het kader van de rekrutering van uw zonen strookt duidelijk ook weer niet met de verklaringen van uw zoon zelf. Immers, conform H. zijn verklaringen kwamen ze meermaals thuis langs en spraken ze hierbij ook met u (zie CGVS H. p. 9 en 10). Uw zoon A. verklaarde dan weer, in tegenstelling tot u, dat **M. A.**, samen met S.A., bij jullie thuis langskwam om u te bedreigen (zie CGVS A., p. 5). Het is overigens opmerkelijk dat u aanvankelijk ook stelde dat u problemen kende met M. A. om vervolgens op te merken dat hij niet M., maar **M.** heette (zie CGVS p. 10). Ook verklaarde uw zoon A. dat Hezbollah bij u thuis kwam in een poging uw zonen te rekruteren. Hij verklaarde hierbij eveneens uitdrukkelijk dat ze toen wel degelijk met u praatten (zie CGVS A., p. 6 en 7). Uw echtgenote beweerde bovendien uitdrukkelijk dat Hezbollah twee keer thuis langskwam op zoek naar de kinderen, dit op momenten dat u weg was voor uw werk. Ze verklaarde hierbij ook

uitdrukkelijk dat ze u hiervan inlichtte bij uw thuiskomst (zie CGVS F., p. 12). Waar uw echtgenote aldus verklaarde dat Hezbollah één of twee keer langskwam thuis 'op zoek naar de kinderen' (zie CGVS F. p. 12), beweerde uw zoon H. daarentegen dat Hezbollah in totaal acht keer - twee keer in 2019, drie keer in 2020 en drie keer in 2021 - langskwam bij jullie thuis. Elke keer had dit eveneens betrekking op een poging hemzelf, uw zoon A. en u in te lijven, zo beweerde hij verder (zie CGVS H., p. 8, 9 en 10). Uw zoon A. verklaarde dan weer dat ze voor de eerste keer thuis langskwamen in februari/maart 2020. In 2020 gebeurde dit vervolgens nog verschillende keren, i.c. om de twee maanden of vaker, soms om de drie maanden (zie CGVS A. p. 7). Dit betekent dat, conform A. zijn verklaringen, Hezbollah in 2020 minstens vier keer bij jullie thuis zou langsgesproken zijn. In 2021 zou Hezbollah volgens A. dan maar één keer zijn langsgesproken (zie CGVS A. p. 7). Nog volgens A. zijn verklaringen hadden deze bezoeken eveneens tot doel jullie te overtuigen zich aan te sluiten bij Hezbollah (zie CGVS A. p. 7).

Volgens uw zoon H. begonnen de pogingen hem en zijn broer A. te rekruteren reeds in 2019. Eind 2019 zou Hezbollah al twee keer bij u thuis zijn geweest, waarbij ze, volgens H., ook met u hebben gepraat (zie CGVS p. 7, 8 en 9). Zelf beweerde u dan weer dat de pogingen uw zonen te rekruteren zich pas voordeden tussen 2020-2021. U kon dit evenwel niet verder preciseren (zie CGVS p. 13). Uw zoon A. beweerde eveneens dat de pogingen hem en zijn broer te rekruteren pas begonnen begin 2020. Opmerkelijk hierbij is dan wel weer de vaststelling dat A. het ook had over telefonische rekruteringspogingen. Zo zou hij gebeld zijn door privénummers (zie CGVS A. p. 6). Dient hier dan weer te worden vastgesteld dat behalve A. niemand anders van uw familie deze telefonische pogingen uw zonen te rekruteren aanhaalde. A. zelf sprak zichzelf dan weer tegen wat betreft de rekruteringspogingen van Hezbollah. Zo stelde hij aanvankelijk dat er een poging plaatsvond hem te ontvoeren in de zomer van 2020. De telefonische contacten startten na deze ontvoeringspoging. Echter, later beweerde hij dan weer dat Hezbollah al op hem inpraatte, zowel via telefonische contacten als rechtstreeks, voor de poging tot ontvoering (zie CGVS A. p. 6).

Voorts is het opmerkelijk dat uw zoon A. verklaarde dat er in de zomer van 2020 een poging plaatsvond om hem te ontvoeren (zie CGVS p. 5 e.v.), terwijl uw zoon H. dan weer beweerde dat Hezbollah ermee dreigde hen te ontvoeren (zie CGVS H. p. 9). Over de concrete ontvoeringspoging die zou hebben plaatsgevonden, had H. het dan weer nergens terwijl u zelf geen enkele melding maakte van de poging tot ontvoering noch de bedreigingen met ontvoering van uw zonen. U haalde enkel aan dat een auto bij de woning stond die uw zoon observeerde, niets meer (zie CGVS p. 13). Uw echtgenote F. beweerde tot slot eveneens dat er een poging tot ontvoering van A. plaatsvond, doch zij situeerde dit dan weer in de zomer van 2021, een aantal maanden voor haar vertrek uit het land (zie CGVS F., p. 12). Dit strookt dan weer niet met de verklaringen van A. zelf, volgens wie deze gebeurtenis een jaar eerder plaatsvond.

U alsook uw echtgenote beweerden verder dat ook uw zoon M. problemen kende na uw vertrek. Echter, waar u beweerde dat inwoners uit de wijk bij hem in de winkel kwamen en vroegen waarom hij niet inging op de vraag tot samenwerking (zie CGVS p. 14), beweerde uw echtgenote dan weer dat behalve jongeren uit de wijk, ook mannen van Hezbollah een of twee keer bij uw zoon M. in de winkel langsgingen (zie CGVS F., p. 5). Over Hezbollah-leden die langskwamen bij uw zoon M. had u het dan weer nergens. Uw zoon M. zelf verklaarde dan weer dat hij na uw vertrek dagelijks met Hezbollah-leden in zijn winkel over de vloer kreeg. Hierbij zou hij tien keer persoonlijk door hen zijn bedreigd (zie CGVS M., p. 8). Volgens uw verklaringen stopte M. een maand voor zijn vertrek uit het land met het werk in zijn supermarkt (zie CGVS p. 5) terwijl uw echtgenote dan weer verklaarde dat M. ongeveer tot aan zijn vertrek uit het land werkte (zie CGVS F., p. 4) en ook M. zelf beweerde pas een week voor zijn vertrek zijn werkzaamheden te hebben stopgezet (zie CGVS M., p. 5). Omwille van de problemen en de vrees die jullie hadden, besliste uw echtgenote uw jongste zoon M. niet meer naar school te sturen na uw vertrek. Echter, waar u beweerde dat M. stopte met school toen u vertrok (zie CGVS p. 7), verklaarde uw echtgenote dan weer dat M. enkel de laatste twee maanden niet meer naar school ging (zie CGVS F., p. 5). Volgens uw echtgenote zelf verbleef zij de laatste twee maanden voor haar vertrek in Libanon bij haar ouders in Ghazza. Ze ging enkel nog op en af naar jullie woning in Al Marj om te kijken of alles oké was, maar sliep er niet meer (zie CGVS F., p. 4). Uzelf verklaarde dan weer dat uw echtgenote gewoon met de kinderen in Al Marj bleef tot aan hun vertrek. Ze ging soms wel eens op bezoek bij haar familie in Ghazza, doch dit dan enkel voor een paar dagen (zie CGVS p. 7). In tegenstelling tot uw bewering dat uw echtgenote na het vertrek van u, A. en H., met de andere kinderen samenbleef, verklaarde uw echtgenote dat M. na uw vertrek introk bij zijn schoonfamilie in Ghazza (zie CGVS F., p. 11). M. zelf verklaarde eveneens dat hij de periode na uw vertrek - ongeveer een jaar - gewoon in Al Marj bleef (zie CGVS M. p. 4).

In het licht van alle bovenstaande opmerkelijke flagrante ongerijmdheden, die allen raken aan de kern van jullie relaas, mag het duidelijk zijn dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de problemen die jullie gedurende meerdere jaren in Libanon zouden hebben gekend.

Dat jullie bovendien pas begin 2022, dan wel eind 2022, het land verlieten, en dit ondanks het feit dat jullie al jarenlang door Hezbollah zouden zijn lastiggevallen en zelfs met de dood zouden zijn bedreigd, wijst er eens te meer op dat uw relaas geen enkele waarheid bevat. Dat het voor uw echtgenote en kinderen moeilijk was om de vereiste papieren in orde te maken en dat dit alles heel lang duurde, gelet op de revolutie in Libanon en de staking van de overheidsdiensten, wordt op zich niet betwist. Echter, de vaststelling dat uw echtgenote met de kinderen gewoon in jullie eigen woning bleef wonen en uw kinderen gewoon hun leven bleven voortzetten en werken, ondanks dat Hezbollah meermaals bij jullie thuis zou zijn langs geweest - en dus heel goed wist waar jullie te vinden waren - is totaal onaannemelijk ingeval van een waarachtig relaas. Jullie gedrag in deze staat haaks op jullie beweerde vrees en beweerde nood aan internationale bescherming.

Zulks blijkt overigens ook eens te meer in het licht van uw directe verhuis vanuit Brazilië in 2003. U verklaarde dat er een poging plaatsvond de kinderen te ontvoeren, doch dit kon vrijdeld worden. U besliste hierop direct uw kinderen en gezin uit Brazilië weg te halen en keerde terug naar Libanon. Dat u dan nu jarenlang de problemen met Hezbollah gewoon zou ondergaan hebben - er zou overigens ook nu een poging tot ontvoering van uw zoon hebben plaatsgevonden, dan wel een dreiging met ontvoering (zie supra) - vervolgens als eerste vertrok met uw twee zonen en de rest van uw gezinsleden in Libanon achterliet, waarbij zij dan gewoon nog een tiental maanden in de ouderlijke woning verbleven en hun werkzaamheden verderzetten, bevestigt eens te meer dat aan uw relaas en de beweerde problemen in Libanon niet het minste geloof kan worden gehecht."

Naast de toekenning van een vluchtelingenstatus, kan een verzoeker om internationale bescherming door het CGVS evenwel een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

*Wat de situatie in Libanon betreft, dient te worden opgemerkt dat uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Libanon (zie de **COI Focus Libanon- Veiligheidssituatie, 9 mei 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_libanon_de_veiligheidssituatie_20230509.pdf of <https://www.cgvs.be>) blijkt dat de politieke polarisatie en sektarische spanningen hoog blijven. De Libanese burgeroorlog uit de jaren '80 en '90, is evenwel nog stevig verankerd in het collectieve Libanese geheugen wat maakt dat verschillende politieke leiders geneigd bleken om bij oplopende spanningen tot kalmte op te roepen.*

De afgelopen jaren zijn er in Libanon zeer weinig bomaanslagen geweest die burgerslachtoffers maakten. In het verlengde van voorgaande jaren vonden er in 2022 nog steeds arrestaties plaats van extremisten en terreurverdachten. Aanslagen werden vrijdeld.

Tijdens de verslagperiode was opnieuw slechts een fractie van het geweld gericht tegen burgers. Niettegenstaande er sprake is van een lichte stijging in het aantal veiligheidsincidenten in vergelijking met 2021, betrof het gerapporteerd geweld over het algemeen kleinschalige incidenten verspreid over Libanon. Het aantal hierbij geregistreerde (burger)doden was vergelijkbaar met de voorgaande jaren, en bleef beperkt. Het merendeel van de slachtoffers viel te betreuren in gevechten tussen strijdende partijen.

In 2022 werd een stijging van het politiek gemotiveerd geweld in Libanon vastgesteld. Het aantal incidenten, met name geweld door sektarische benden en gewapende confrontaties tussen dergelijke bendes, nam vooral in de eerste helft van 2022 toe. Spanningen over de parlementsverkiezingen en geschillen tussen clans in de verslechterde socio-economische situatie droegen hiertoe bij. Tijdens de verkiezingen van mei 2022 steeg het aantal gevallen van sektarisch geweld explosief, met op de dag van de verkiezingen (15 mei 2022) het hoogst aantal op één dag geregistreerde gevallen. In het hele land werden gevechten waargenomen.

Sinds oktober 2019 komt het Libanese volk in opstand tegen de heersende elite. De massale protestbeweging, al thawra (de revolutie) genoemd, die sinds het najaar van 2019 om politieke vernieuwing roept, blijft nog steeds zonder resultaat. En terwijl het politiek geweld tijdens de verslagperiode toenam, was er sprake van een significante daling van het aantal demonstraties ten opzichte van 2020-2021. De protesten die in 2022 plaatsvonden gingen bovendien over het algemeen met weinig geweld gepaard. In sommige gevallen waren er botsingen tussen betogers en militairen, waarbij aan beide zijden gewonden vielen. Er vielen bij de demonstraties die tijdens de verslagperiode plaatsvonden geen doden. Dit soort geweld waarbij de Libanese veiligheidsdiensten demonstranten verwonden of doden, is in wezen doelgericht van aard en valt dus niet onder artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Het merendeel van het tijdens de verslagperiode gerapporteerd geweld betrof crimineel en sektarisch geweld, waarbij het woord 'doden en gewonden vielen' (hoofdzakelijk criminelen en militairen). Persoonlijke geschillen en vetes over drugsmokkel veroorzaken clangeweld. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal geweldincidenten waarbij clans of sektarische groepen betrokken zijn, sinds 2020 sterk steeg en dat deze trend zich in 2022 en begin 2023 voortzet.. Het meeste clangeweld vond plaats in het gouvernement Baalbek-Hermel, een bolwerk van Hezbollah waar verschillende sjiitische clans wonen die de facto milities vormen . Het aantal burgerdoden bij dit geweld is beperkt.

In Zuid-Libanon vond in april 2023 een grootschalige Israëlsche luchtaanval plaats. Deze aanval volgde op raketaanvallen van Israël die vermoedelijk werden uitgevoerd door Hamas in Zuid-Libanon. Er vielen geen slachtoffers en het geweld escaleerde niet. Voor het overige was er slechts sprake van kleinschalige vergeldingsincidenten tussen Israël en Hezbollah. VN-resolutie 1701 die een einde maakte aan het conflict tussen Hezbollah en Israël in 2006 wordt grotendeels nageleefd. Beide partijen houden zich aan een wederzijds afschrikkingsevenwicht.

In de Palestijnse kampen bleef de veiligheidssituatie tijdens de verslagperiode relatief stabiel. In Ain al-Hilwah verminderden sinds 2018 de spanningen en het geweld tussen Fatah en islamistische groeperingen. Verschillende leden van extremistische groeperingen verlieten het kamp, gaven zich over aan de autoriteiten, werden uitgeleverd of gearresteerd.. In 2022 en begin 2023 was opnieuw sprake van geïsoleerde schietincidenten tussen enkelingen behorend tot gewapende fracties. De meeste hielden verband met persoonlijk geschillen, maar sommige incidenten kwamen voort uit rivaliteit tussen facties en geschillen tussen criminele bendes. Het aantal te betreuren slachtoffers bij deze incidenten bleef evenwel beperkt. Nagenoeg de helft van de slachtoffers viel in Ayn al-Helwe, alwaar het nagenoeg allemaal leden van Fatah en/of de Palestinian National Security Forces PNSF betroffen.

Gelet op de doelgerichte aard van de conflicten tussen de Libanese autoriteiten en de in het land aanwezige gewapende groeperingen en de constante en aanzienlijke daling van het beperkt aantal burgerslachtoffers, meent het Commissariaat-generaal dat er op dit ogenblik in Libanon geen sprake is van veralgemeende situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er kan dus niet worden geconcludeerd dat u louter omwille van uw aanwezigheid in Libanon een reëel risico op een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon wegens willekeurig geweld als gevolg van een binnenlands of internationaal gewapend conflict in de zin van deze bepaling loopt.

De door uw echtgenoot voorgelegde documenten kunnen tot slot ook geen ander licht werpen op voorgaande. In casu werd volgende geoordeeld:

"De door u voorgelegde documenten kunnen tot slot ook geen ander licht werpen op voorgaande beoordeling. De stukken bevestigen uw persoonsgegevens en deze van uw gezinsleden, uw burgerlijke staat en uw gezondheidssituatie. Geen van deze elementen staat in voorgaande ter discussie doch deze hebben geen uitstaans met uw asielmotieven. De print van een screenshot van een 'whatsapp'-conversatie waarin u zou zijn bedreigd en het geluidsfragment op de USB-stick die u voorlegde, hebben geen bewijswaarde. Dergelijke berichten kunnen immers door eenieder zijn opgesteld/ingesproken en de authenticiteit van dergelijke stukken kan op geen enkele manier worden nagegaan. Bovendien, zoals uit voorgaande blijkt, legde u deze stukken niet voor in het kader van een waarachtig relaas waardoor hun bewijswaarde nihil is.

De overige informatie op de usb-stick, i.c. algemene informatie aangaande de situatie in Libanon, voegt ook niets wezenlijks toe. De Commissaris-generaal ontkent geenszins dat er zich veiligheidsproblemen voordoen in Libanon doch dit volstaat niet om in uw hoofd te besluiten tot het bestaan van een nood aan

internationale bescherming. U dient uw vrees voor vervolging, dan wel het bestaan van een nood aan internationale bescherming, in concreto aan te tonen doch blijft hier duidelijk in gebreke.”

Ook de door u, na het persoonlijk onderhoud overgemaakte kopieën van uw Libanees paspoort, kunnen bovenstaande niet weerleggen. Dit document bevestigt louter uw persoonsgegevens en vertrek uit Libanon, niets meer en niets meer, en deze feiten worden op zich niet betwist. Dit document spreekt zich niet uit over de redenen waarom u Libanon heeft verlaten.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat ook in hoofde van uw dochter A. en uw vier zonen H., A., M. en M., werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing t.a.v. A. A. O. H., derde verzoeker, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de dubbele Libanees-Braziliaanse nationaliteit te hebben en een Arabisch soennitisch moslim te zijn. U bent geboren in Al-Marj, Libanon. Toen u veertig dagen oud was, bent u met uw familie naar Brazilië gegaan, waar uw vader destijds werkte. In 2002 werden jullie echter gedwongen om Brazilië te verlaten omdat de maffia jullie wou ontvoeren. Jullie keerden terug naar Al-Marj en u hebt daar gewoond tot uw vertrek uit Libanon op 20 februari 2022.

U werkte als vertegenwoordiger voor een aardappelenbedrijf in een sjiitische regio. In 2019 werd u twee keer aangesproken door Hezbollahleden met de vraag om zich bij hen aan te sluiten. U weigerde. Ook in 2020 en 2021 werden u, uw broer A. (OV [...]; CG [...]) en uw vader A. A. O. (OV [...]; CG [...]) geregeld aangesproken door Hezbollahleden, waaronder M. G., W. N. en S. A., met het oog op rekrutering en samenwerking. Jullie weigerden telkens.

Uit vrees voor de aanhoudende rekruteringspogingen door Hezbollah besloten jullie om Libanon te verlaten. Op 31 januari 2022 zijn uw vader A. en broer A. legaal vanuit Beirut naar Hamburg in Duitsland gevlogen. U verliet Libanon op 20 februari 2022 en jullie ontmoetten elkaar in Hamburg en reisden vervolgens samen door naar België. Op 22 februari 2022 diende u samen met uw vader en broer A. een verzoek om internationale bescherming in bij de bevoegde Belgische instanties. Uw moeder F. M. (O.V.[...]; CG [...]) verbleef na uw vertrek, samen met uw zus A. (O.V. [...]; CG [...]), uw broer M. (OV [...]; CG [...]) en broer M. (O.V. [...]; CG [...]), nog een negental maanden in Al-Marj en op 4 oktober 2022 verlieten zij ook Libanon en vervoegden ze jullie in België. Op 5 oktober 2022 verzochten zij om internationale bescherming.

Bij een terugkeer naar Libanon vreest u rekrutering door Hezbollah. U wilt zich niet vestigen in Brazilië omdat uw vader daar voor uw geboorte problemen had met de maffia.

Ter staving van uw verzoek legt u uw Braziliaans paspoort en een Libanees uittreksel uit het rijksregister neer.

Na het persoonlijk onderhoud maakt u de volgende stukken over via mail: een kopie van aangifte bij de Belgische politie van verlies van het Braziliaans paspoort van uw vader, een kopie van het Libanees paspoort van uw moeder en kopieën van de Braziliaanse paspoorten van u, uw broers A. en M. en uw zus A..

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit het geheel van uw verklaringen kan worden besloten dat u uw asielrelaas integraal baseert op de motieven die ook uw vader A. A. O. (OV [...]; CG [...]) heeft aangehaald in het kader van zijn verzoek. Het CGVS heeft echter besloten dat aan deze motieven geen geloof kan worden gehecht en wenst in dit kader te verwijzen naar de omstandig gemotiveerde beslissing die werd genomen in hoofde van uw vader:

(...) (idem eerste verzoeker).

De door u zelf voorgelegde documenten kunnen tot slot geen ander licht werpen op voorgaande beoordeling. De stukken bevestigen uw persoonsgegevens, deze van uw gezinsleden en het feit dat u gescheiden bent, geen van deze elementen staat hier ter discussie. Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat ook in hoofde van uw vader A., uw moeder F., uw zus A. en uw drie broers H., A., en M., werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.”

De bestreden beslissing genomen voor A.O.M., vierde verzoeker, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn te Al Marj, West Bekkaa, Libanon, op [...] februari 1994. U heeft zowel de Libanese als de Braziliaanse nationaliteit. U bent soennitisch moslim en bent Arabier van origine.

U komt uit een gezin met vijf kinderen. Het hele gezin verblijft in België. Uw vader, A. O. A. (CG [...], OV [...]), en uw broers, A. A. O. H. (CG [...], OV [...]) en A. O. A. (CG [...], OV [...]), dienden op 22 februari 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Uw moeder, E. M. F. (CG [...], OV [...]), uw zus, A. M. A. O. A. (CG [...], OV [...]), en uw broer, A. O. M. (CG [...], OV [...]), dienden samen met u op 5 oktober 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

Onmiddellijk na uw geboorte bent u met uw familie naar Brazilië gegaan. Toen u ongeveer tien jaar was, zijn jullie naar aanleiding van problemen met de maffia naar Libanon gevlucht. In Libanon heeft u samen met uw familie steeds in Al Marj, West Bekkaa verbleven.

U heeft uw secundair onderwijs afgerond. U volgde een opleiding in de ICT-branche die zes maanden duurde. Tijdens uw studie werkte u in meubelen, sinds 2019 had u uw eigen minimarket. Dit deed u tot ongeveer een week voor uw definitief vertrek.

U bent in 2016 gehuwd met A. M. (geboren op [...] augustus 2001). Samen hebben jullie een zoontje, A., die geboren is op 1 maart 2019. Zij verblijven in Gaza, bij uw schoonouders.

U beroept zich op de problemen van uw vader naar aanleiding van dewelke u Libanon diende te verlaten. U geeft aan dat hij internationaal vrachtwagenchauffeur was. Hezbollah had hem voorgesteld met hen samen te werken, maar uw vader weigerde dit waardoor de Hezbollah hem bedreigde. Ook uw twee broers H. en A. werden bedreigd, Hezbollah dwong hen om zich bij hen aan te sluiten. Omwille daarvan verlieten uw vader en uw broers H. en A. Libanon als eersten. Nadat ze vertrokken waren, keerde Hezbollah zich tegen u en begonnen ze u te bedreigen.

Net zoals voor uw vader en overige familieleden, was een vlucht naar Brazilië ook voor u niet mogelijk. U verwijst naar de problemen die jullie daar kenden met de maffia.

Op 27 september 2022 heeft u Libanon verlaten. U reisde via Libanon naar Luxemburg. In Luxemburg had u een aantal kennissen, in de periode dat u in Luxemburg verbleef bent u over en weer gereisd naar België voor uw familie. Aangezien uw moeder, zus en jongste broer een week later dan u aankwamen, heeft u gewacht met het indienen van uw verzoek om internationale bescherming.

Bij terugkeer naar Libanon vreest u beschoten te worden.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: uw twee originele paspoorten (Libanees en Braziliaans), een attest van familiesamenstelling en een individueel uittreksel van de burgerlijke stand in hoofde van uw echtgenote. U verwijst tevens naar de documenten die uw vader in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming heeft voorgelegd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

*Uit de verklaringen die u voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) aflegde, blijkt dat u uw verzoek om internationale bescherming verder bouwt op dezelfde vluchtmotieven als uw vader, A. O. A. (CG [...], OV [...]). Echter, in hoofde van uw vader werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus daar geen geloof kon worden gehecht aan zijn asielrelaas en vluchtmotieven. Gezien u zich integraal steunt op dezelfde asielmotieven en geen andere eigen motieven aanhaalt, kan in casu volstaan met een verwijzing naar de uitgebreide motivering weergegeven in de beslissing genomen in hoofde van uw vader. Deze beslissing luidt als volgt:
(...) (idem eerste verzoeker).*

De door u zelf voorgelegde documenten kunnen tot slot geen ander licht werpen op voorgaande beoordeling. De stukken bevestigen uw persoonsgegevens, deze van uw gezinsleden en het feit dat u gescheiden bent, geen van deze elementen staat hier ter discussie. Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat ook in hoofde van uw moeder F., uw zus A. en uw drie broers H., A., M., werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus."

De bestreden beslissing genomen voor A.M.A.O.A, vijfde verzoekster, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn te Brazilië, op [...] augustus 1996. U heeft zowel de Libanese als de Braziliaanse nationaliteit. U bent soennitisch moslima en bent Arabische van origine.

U komt uit een gezin met vijf kinderen. Het hele gezin verblijft in België. Uw vader, A. O. A. (CG [...], OV [...]), en uw broers A. A. O. H. (CG [...], OV [...]) en A. O. A. (CG [...], OV [...]), dienden op 22 februari 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Uw moeder, E. M. F. (CG [...], OV [...]), en uw broers, A. O. M. (CG [...], OV [...]) en A. O. M. (CG [...], OV [...]), dienden samen met u op 5 oktober 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

U verbleef sinds uw geboorte tot wanneer u ongeveer zeven jaar oud was in Brazilië. Naar aanleiding van problemen met de maffia in Brazilië zijn jullie naar Libanon gevlucht. In Libanon heeft u samen met uw familie steeds in Al Marj, West Bekkaa verbleven.

U behaalde een diploma van kleuterleidster. U huwde met A. M. M. M., maar in 2020 zijn jullie gescheiden. Dit omwille van persoonlijke problemen met uw (ex)-schoonmoeder en (ex)echtgenoot. Uw zoontje verblijft op heden bij uw ex-echtgenoot in Libanon. Hij bemoeilijkt het contact tussen jullie.

U beroept zich op de problemen van uw vader naar aanleiding van dewelke u Libanon diende te verlaten. U geeft aan dat hij internationaal vrachtwagenchauffeur was. Hezbollah had hem voorgesteld met hen samen te werken, maar uw vader weigerde dit waardoor de Hezbollah hem bedreigde. Ook uw twee broers H. en A. werden bedreigd, Hezbollah dwong hen om zich bij hen aan te sluiten. Omwille daarvan verlieten uw vader en uw broers H. en A. Libanon als eersten. Na hun vertrek kende uw broer M. dezelfde problemen.

Net zoals voor uw vader en overige familieleden, was een vlucht naar Brazilië ook voor u niet mogelijk. U verwijst naar de problemen die jullie daar kenden met de maffia.

In oktober 2022, een week later dan M., heeft u samen met uw moeder en jongere broer Libanon verlaten. U reisde via Libanon naar Frankrijk en vervolgens kwamen jullie met de bus naar België.

U kan niet terugkeren naar Libanon aangezien u daar geen bescherming heeft.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: uw origineel paspoort (Braziliaans), uw identiteitskaart, uw uittreksel burgerlijke stand, uw echtscheidingsakte, een attest van familiesamenstelling en de geboorteakte van uw zoontje. U verwijst tevens naar de documenten die uw vader in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming heeft voorgelegd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit de verklaringen die u voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) aflegde, blijkt dat u uw verzoek om internationale bescherming verder bouwt op dezelfde vluchtmotieven als uw vader, A. O., A. (CG [...], OV [...]). Echter, in hoofde van uw vader werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus daar geen geloof kon worden gehecht aan zijn asielrelaas en vluchtmotieven. Gezien u zich integraal steunt op dezelfde asielmotieven en geen andere eigen motieven aanhaalt, kan in casu volstaan met een verwijzing naar de uitgebreide motivering weergegeven in de beslissing genomen in hoofde van uw vader. Deze beslissing luidt als volgt:

(..) (idem eerste verzoeker).

Tot slot dient nog verwezen te worden naar uw verklaringen betreffende uw scheiding en het feit dat uw zoontje in Libanon bij uw ex-man verblijft. Als reden voor uw scheiding geeft u aan dat u relationele problemen had met uw schoonmoeder en dat uw ex-man het niet voor u opnam (CGVS p.4). Evenwel zijn dit louter persoonlijke problemen, niets meer en niets minder. Verder stelt u nog dat er geen gerechtigheid is in Libanon wat betreft de procedure voor het verkrijgen van de voogdij (CGVS p.5), doch is dit louter een blote bewering, zonder meer. Bovendien blijkt u dit gegeven niet te hebben aangehaald bij het uiteenzetten van uw asielmotieven ten overstaan van Dienst Vreemdelingenzaken (Vragenlijst CGVS punt 3), waaruit andermaal blijkt dat dit voor u geen reden was om een verzoek voor internationale bescherming in te dienen.

De door u zelf voorgelegde documenten kunnen tot slot geen ander licht werpen op voorgaande beoordeling. De stukken bevestigen uw persoonsgegevens, deze van uw gezinsleden en het feit dat u gescheiden bent, geen van deze elementen staat hier ter discussie. Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat ook in hoofde van uw moeder F. en uw vier broers H., A., M. en M., werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus."

De bestreden beslissing genomen ten aanzien van A.O.A., zesde verzoeker, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de dubbele Libanees-Braziliaanse nationaliteit te hebben en een Arabisch soennitisch moslim te zijn. U bent geboren op [...] juli 2003 in Al-Marj, Libanon.

U hebt uw baccalaureaatsdiploma behaald, maar u hebt niet gewerkt in Libanon.

In uw wijk woonden veel voorstanders van Hezbollah. U en uw broers werden sinds 2020 geregeld aangesproken door Hezbollahleden met de vraag om zich bij hen aan te sluiten. U weigerde telkens.

In de zomer van 2020 kwam u rond middernacht thuis en zag u een auto met geblindeerde ruiten naast jullie huis geparkeerd staan. Toen de bestuurder u in het vizier had, begon hij gas te geven in een poging om u te ontvoeren. U bent kunnen ontkomen door te vluchten naar het huis van uw buren. Sindsdien had u schrik en ging u enkel nog naar buiten in het gezelschap van vrienden.

In de periode daarna kwamen nog verschillende Hezbollahleden bij u thuis langs, met name M. A., M. G. en W. N., om u en uw broer H. te overtuigen om hun rangen te vervoegen. Jullie bleven echter weigeren. Ook uw vader werd gevraagd om met Hezbollah samen te werken en goederen te smokkelen met zijn koelwagen naar Syrië, maar ook hij weigerde. Jullie werden ook telefonisch bedreigd. Uit vrees voor de aanhoudende rekruteringspogingen door Hezbollah besloten jullie om Libanon te verlaten.

Op 31 januari 2022 bent u samen met uw vader A. A. O. (OV [...]; CG [...]) legaal vanuit Beirut naar Hamburg in Duitsland gevlogen. Uw broer H. (O.V. [...]; CG [...]) verliet Libanon een twintigtal dagen later en jullie ontmoetten elkaar in Hamburg en reisden vervolgens samen door naar België. Op 22 februari 2022 diende u samen met uw vader en broer H. een verzoek om internationale bescherming in bij de bevoegde Belgische instanties. Uw moeder F. M. (O.V. [...]; CG [...]) verbleef na uw vertrek, samen met uw zus A. (O.V. [...]; CG [...]), uw broer M. (OV [...]; CG [...]) en broer M. (O.V. [...]; CG [...]), nog een negental maanden in Al-Marj en op 4 oktober 2022 verlieten zij ook Libanon en vervoegden ze jullie in België. Op 5 oktober 2022 verzochten zij om internationale bescherming.

Bij een terugkeer naar Libanon vreest u rekrutering door Hezbollah. U wilt zich niet vestigen in Brazilië omdat uw vader daar voor uw geboorte problemen had met de maffia.

Ter staving van uw verzoek legt u uw Braziliaans en Libanees paspoort, uw Libanese identiteitskaart en een Libanees uittreksel uit het rijksregister neer.

Na het persoonlijk onderhoud maakt u de volgende stukken over via mail: een kopie van aangifte bij de Belgische politie van verlies van het Braziliaans paspoort van uw vader, een kopie van het Libanees paspoort van uw moeder en kopieën van de Braziliaanse paspoorten van u, uw broers H. en M. en uw zus A..

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit het geheel van uw verklaringen kan worden besloten dat u uw asielrelaas integraal baseert op de motieven die ook uw vader A. A. O. (OV [...]; CG [...]) heeft aangehaald in het kader van zijn verzoek. Het CGVS heeft echter besloten dat aan deze motieven geen geloof kan worden gehecht en wenst in dit kader te verwijzen naar de omstandig gemotiveerde beslissing die werd genomen in hoofde van uw vader:

(...) (idem eerste verzoeker).

De door u zelf voorgelegde documenten kunnen tot slot geen ander licht werpen op voorgaande beoordeling. De stukken bevestigen uw persoonsgegevens, deze van uw gezinsleden en het feit dat u gescheiden bent, geen van deze elementen staat hier ter discussie. Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat ook in hoofde van uw vader A., uw moeder F., uw zus A. en uw drie broers H., A. en M., werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus."

De bestreden beslissing genomen voor A.O.M, zevende verzoeker, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Jij, M. A. O., bent geboren in Al Marj, Libanon, op [...] april 2016. Jouw vader, A. O. A. (O.V. [...]) en CG [...]), werd geboren in Sao Paulo, Brazilië, en heeft de dubbele, i.c. Libanese en Braziliaanse, nationaliteit.

Jouw mama, F. E. M. (O.V. [...] en CG [...]), werd geboren in Al Marj, Libanon en heeft enkel de Libanese nationaliteit. Jijzelf hebt, net als jouw papa, de dubbele nationaliteit. Zelf heb je nooit in Brazilië gewoond. Ook jouw broers M. (O.V. [...]), A. (O.V. [...]) en H. (O.V. [...]) en jouw zus A. (O.V. [...]) hebben allemaal de Libanese én de Braziliaanse nationaliteit.

Jouw ouders verlieten Libanon in 2022 - jouw papa verliet het land in januari 2022, samen met jouw broer A., jouw broers H. verliet het land in februari 2022, jouw broer M. verliet Libanon in september 2022 en jouw mama reisde op 4 oktober 2022, samen met u en uw zus A., van Libanon naar België - en verzochten hier op 22 februari 2022, respectievelijk 5 oktober 2022, om internationale bescherming. Op 5 oktober 2022 dienden jouw ouders, naar eigen zeggen zonder dat ze het wisten, ook in jouw naam een eigen verzoek in.

Jouw mama werd gehoord in jouw naam in het kader van jouw verzoek. Uit jouw mama haar verklaringen blijkt dat zij zich steunt op dezelfde motieven als deze die zijzelf aanhaalde in het kader van haar verzoek. Jouw mama verklaarde hierbij uitdrukkelijk dat er geen andere, eigen motieven spelen in uw hoofd in het kader van jouw verzoek. Bijgevolg kan volstaan met een verwijzing naar het feitenrelaas zoals uiteengezet door jouw mama in het kader van haar verzoek, i.c. :

"U verklaarde de Libanese nationaliteit te hebben en een soennitische moslima te zijn van Arabische origine. U bent afkomstig te zijn uit Ghazza, Libanon. In 1992 huwde u met uw echtgenoot, O. A. A. (O.V. [...] en CG [...]). Na uw huwelijk ging u bij uw echtgenoot in Al Marj, Libanon, wonen. U en uw echtgenoot kregen samen vier zonen, i.c. M., H., A., M. en een dochter, i.c. A.. Uw echtgenoot en kinderen beschikken allen over de dubbele, i.c. Libanees-Braziliaanse, nationaliteit. In 1995 ging u met uw echtgenoot in Brazilië wonen. Jullie woonden in Sao Paulo. Ondanks dat u ook wel recht had om de Braziliaanse nationaliteit aan te vragen, zette u hiertoe nooit stappen. U had immers een verblijfsvergunning waarmee u probleemloos in Brazilië kon wonen. Eind 2002-begin 2003 kende uw echtgenoot problemen met een lokale maffiabaas. Die laatste wilde jullie woning innemen. Uw echtgenoot stelde voor de woning te verkopen, doch die man weigerde voor de woning te betalen. Toen een poging om uw kinderen te ontvoeren plaatsvond, besloot uw echtgenoot Brazilië definitief te verlaten. Jullie keerden terug naar Libanon en vestigden zich in Al Marj, Libanon. Uw echtgenoot werkte in Libanon als internationaal vrachtwagenchauffeur. Tijdens zijn werk kwam hij in contact met een grensbewaker, tevens lid van Hezbollah. Na enige tijd begon hij uw echtgenoot te vragen goederen voor hem te smokkelen op zijn buitenlandse reizen. Hij kwam ook meermaals bij jullie thuis langs om uw echtgenoot onder druk te zetten in te stemmen met de samenwerking. Uw echtgenoot weigerde hierop in te gaan. Voorts zouden ook uw zonen A. en H. problemen hebben gekend met Hezbollah die hen wilde rekruteren. Hezbollah zou hiervoor ook meermaals bij jullie thuis zijn langs geweest. Uw echtgenoot besloot om het land te verlaten, hij vreesde immers voor zichzelf als voor jullie zonen. Uw echtgenoot verliet Libanon als eerste, samen met A., legaal, met hun Braziliaans paspoort, via de luchthaven van Beirut eind januari 2022. Uw zoon H. reisde hen vanuit Libanon achterna, een twintigtal dagen later, wanneer zijn Braziliaans paspoort in orde was.

Ze troffen elkaar in Hamburg en reisden samen door naar België waar ze op 22 februari 2022 een verzoek om internationale bescherming indienden. U bleef, samen met uw zoon M., M., en uw dochter A. in Libanon. Daar u enkel de Libanese nationaliteit heeft, diende u eerst uw documenten in orde te maken en een visum te verkrijgen. Uw zoon M. begon een aantal maanden na het vertrek van uw echtgenoot en twee zonen op zijn beurt problemen te krijgen met Hezbollah. Ze kwamen een aantal keer langs in zijn winkel om ook hem te overtuigen zich aan te sluiten bij hen. M. weigerde hierop in te gaan waarop de Hezbollah-leden boos werden en hem bedreigden. Ook zouden inwoners uit de buurt bij hem in de winkel zijn langs geweest in een poging hem te overtuigen. M. besloot uiteindelijk de winkel te verkopen en eveneens het land te verlaten. Eind september 2022 reisde M. het land uit richting België. Een week later, i.c. op 4 oktober 2022, kon ook u, samen met A. en M., Libanon verlaten. U had een Frans visum gekregen en verliet het land legaal met uw Libanees paspoort. A. en M. reisden met hun Braziliaans paspoort. Jullie reisden naar België en verzochten, samen met M., op 5 oktober 2022 om internationale bescherming.

Ter staving van uw asielverzoek legde u tijdens het persoonlijk onderhoud geen documenten voor. U verwees naar de stukken die uw echtgenoot had voorgelegd, i.c. zijn origineel Libanees paspoort, een kopie van een medische verslag uit Kuweit op zijn naam, een Belgische lijst met medicatie, een gelegaliseerde kopie van de huwelijksakte, een gelegaliseerde kopie van individueel uittreksel van de burgerlijke stand van Brazilië op zijn naam, een gelegaliseerde kopie van een document betreffende 'correctie geboorteakte F. M.', kopieën van individuele uittreksels uit burgerlijke stand Libanon op naam van u, uw zoontje M. en uw dochter A., een kopie van een individueel uittreksel van de burgerlijke stand

Brazilië op naam van uw zoon M., een kopie van de personaliapagina van zijn Braziliaans paspoort en een usb-stick."

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw persoonsgegevens blijkt immers dat jij op het moment van het persoonlijk onderhoud nog bijzonder jong was, i.c. 6 jaar. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd jouw mama gehoord in jouw plaats.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit de verklaringen afgelegd door jouw mama in jouw hoofde blijkt dat zij zich integraal steunt op dezelfde motieven als deze die zij aanhaalde in het kader van haar verzoek. In het kader van haar verzoek steunde jouw mama zichzelf volledig op de motieven zoals aangehaald door haar echtgenoot, jouw papa. Ze haalde voor zichzelf geen andere bijkomende elementen aan. In hoofde van jouw mama haar verzoek werd, bij gebrek aan eigen elementen in navolging van de beslissing genomen in hoofde van jouw papa, besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus daar er geen geloof kon worden gehecht aan de door hem aangehaalde asielmotieven. Daar jouw mama zich in het kader van jouw verzoek ook enkel en volledig steunde op dezelfde motieven als deze aangehaald door haarzelf én uitdrukkelijk verklaarde dat er geen andere aparte elementen zijn in jouw hoofde (zie CGVS M. p. 4), kan in casu dan ook volstaan met een verwijzing naar de uitgebreide motivering zoals weergegeven in de beslissing genomen in hoofde van jouw mama. Deze beslissing luidt als volgt:

(...) (idem tweede verzoekster).

Dient hier volledigheidshalve nog te worden aan toegevoegd dat, aangezien jouw mama enkel over de Libanese nationaliteit beschikt, haar nood aan internationale bescherming enkel ten aanzien van Libanon werd beoordeeld. Jijzelf beschikt echter, net als jouw papa, broers en zus, eveneens over de Braziliaanse nationaliteit. Ook al heb jij zelf nooit in Brazilië gewoond, dient toch ook jouw vrees ten aanzien van jouw tweede land van nationaliteit te worden beoordeeld.

Opnieuw moet hier allereerst worden gewezen op jouw mama haar uitdrukkelijke verklaringen dat er in jouw hoofde geen aparte eigen motieven spelen.

Er kan bijgevolg in casu, voor wat de beoordeling van jouw eventuele vrees ten aanzien van Brazilië betreft, volstaan met een verwijzing naar de motivering weergegeven in de beslissing genomen in hoofde van jouw papa.

Deze luidt als volgt:

"Wat anderzijds de problemen betreffen die u in **Brazilië** zou hebben gekend, i.c. de poging tot ontvoering van uw kinderen door een lokale maffiabaas die uw woning in beslag nam, moet vooreerst worden opgemerkt dat dit problemen van louter gemeenrechtelijke en interpersoonlijke aard betreffen die als dusdanig niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie.

Dit terzijde, dient voorts te worden opgemerkt dat deze feiten dateren van 2003. Dat deze problemen anno 2023 nog actueel zouden zijn, toonde u geenszins aan. U kwam hier niet verder dan het uiten van een aantal blote beweringen en pure veronderstellingen. Zo zou de lokale maffiabaas, ondanks dat hij op heden nog steeds in de gevangenis zit, u nog altijd willen vermoorden. U vernam dit van uw zus, zo stelde u. Het mag vooreerst duidelijk zijn dat uw zus bezwaarlijk als een objectieve bron kan beschouwd worden. Waarom de maffiabaas u tot op heden nog steeds zou willen treffen, is ook geenszins duidelijk. Immers, uit uw verklaringen blijkt dat het probleem wat u met hem kende betrekking had op uw woning in Brazilië. Na uw vertrek werd deze woning in beslag genomen door de maffiabaas en dit tot op heden. Dat dit zich effectief heeft voorgedaan, wordt vooralsnog niet betwist. Echter, gezien uw voormalige woning tot op heden in handen is van de betreffende maffia zijn er aldus geen redenen waarom deze persoon dan wel

zijn kompanen u op heden nog zouden willen doden. Dit terzijde, net gezien u verklaarde dat uw problemen in Brazilië problemen met een lokale maffiabaas betreffen, kan ook geenszins worden ingezien waarom u zich niet elders in Brazilië zou kunnen vestigen met uw gezin. U en al uw kinderen beschikken, naast de Libanese nationaliteit, allen eveneens over de Braziliaanse nationaliteit. Uw echtgenote heeft op heden de Braziliaanse nationaliteit niet, maar zou deze wel kunnen krijgen, zo bevestigden jullie beiden. U haalde verder enkel aan dat de lokale mafia veel connecties heeft, dat er veel Arabieren zijn in Brazilië en dat iemand aan de maffiabaas zou kunnen verklikken dat u er bent, ook al gaat u elders wonen in Brazilië. U komt niet verder dan het uiten van loutere beweringen en pure veronderstellingen zonder enig concreet element aan te brengen dat uw beweerde vrees in Brazilië zou kunnen staven. Dit volstaat niet. Tot slot toont u ook geenszins aan dat u, ingeval van eventuele problemen in Brazilië, niet terecht zou kunnen bij, en beroep zou kunnen doen op de lokale/nationale Braziliaanse autoriteiten. U hiernaar gevraagd, stelde u enkel dat ze allemaal corrupt zijn. Blijkt evenwel dat u ook voordien nimmer gepoogd heeft bescherming van de Braziliaanse autoriteiten te krijgen (zie CGVS p. 5, 17 e.v. en CGVS F. p. 3)."

Aangaande de situatie in Brazilië kan voorts worden opgemerkt dat uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Brazilië de afgelopen jaren op grote schaal mensenrechtenschendingen hebben plaatsgevonden. Onder het bewind van president Jair Bolsonaro (2019-2022) was er een duidelijke toename van politieel geweld en buitengerechtelijke executies waar te nemen. Ook de inheemse bevolking en sociale leiders werden getroffen door het regime. Dit type geweld, waarbij burgers met een bepaald profiel worden gevisieerd, heeft echter geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Op 1 januari werd de nieuwe president Luiz Inacio Lula da Silva ingezworen, die een breuk met het eerdere regime aankondigt.

Voorts blijkt dat in Brazilië het geweld wijdverspreid is en er onder meer de vorm aanneemt van gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing en drugshandel, waarop de autoriteiten met disproportioneel geweld kunnen reageren. Het merendeel van de misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of bendes.

Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Brazilië is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Nergens uit de informatie blijkt dat er actueel in Brazilië sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Brazilië een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Bijgevolg kan u noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig art. 48/4, §2 van de vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voeren verzoekers een manifeste appreciatiefout aan en de schending van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, en van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de Vreemdelingenwet. Met betrekking tot de geloofwaardigheid van verzoekers relaas, zijn verzoekers van mening dat ook al bestaat

er nog enige twijfel over sommige details van hun relaas, de geloofwaardigheid van hun problemen toch moet worden geanalyseerd en zijn verwijzen hierbij naar rechtspraak van de Raad waarin werd geoordeeld dat het risico objectief primeerde op de soms onduidelijkere verklaringen over bepaalde aspecten van een relaas. *In casu* wijzen zij erop dat de Libanese nationaliteit van verzoekers niet betwist is en menen dat de grieven van de commissaris-generaal op basis waarvan de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd worden, onvoldoende en niet draagkrachtig zijn. Zij menen dat er voldoende elementen zijn om hun verklaringen als vastgesteld te beschouwen.

Over hun tegenstrijdige verklaringen wijzen verzoekers er eerst op dat de heer A.O.A. aan vrij ernstige gezondheidsproblemen lijdt die zijn dagelijkse leven beïnvloeden en dat de commissaris-generaal onvoldoende rekening heeft gehouden met deze kwetsbaarheid. Ten tweede stellen zij, met betrekking tot de tegenstrijdige verklaringen bij de DVZ en het CGVS, dat verzoeker de verklaringen die hij heeft afgelegd bij het CGVS wenst te bevestigen en dat moet rekening worden gehouden met de voorwaarden en omstandigheden waarin het interview bij de DVZ plaatsvindt, die moeilijk zijn en waarin de kandidaten onder druk worden gezet, om niet in detail te treden. Bovendien hebben asielzoekers vaak nog nooit een advocaat ontmoet en ze zien niet de noodzaak in om te eisen dat hun verklaringen worden herlezen en soms zijn ze verplicht om te tekenen zonder dat ze de vragenlijst kunnen herlezen, of zonder dat de tolk het terugleest. Veel asielzoekers merken dan ook pas later, tijdens het onderhoud bij het CGVS fouten, correcties en omissies over de inhoud van de vragenlijst.

Daarnaast wijzen verzoekers erop dat zij altijd verklaard hebben problemen te hebben gehad met Hezbollah, zodat hun vrees altijd dezelfde is geweest. De asielinstanties moet bijgevolg bijzonder flexibel zijn met betrekking tot de inhoud van deze vragenlijsten.

Over de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van eerste verzoeker, tweede verzoekster en vierde en zesde verzoeker, merken verzoekers op dat het belangrijk is op te merken dat zij het bestaan van bepaalde tegenstrijdigheden erkennen maar dat deze inconsistenties te wijten zijn aan de heer A.O.A. die lijdt aan gezondheidsproblemen die zijn geheugen en luciditeit aantasten.

Zij herhalen verder dat de kern van hun problemen gelegen is in de dreiging van gedwongen rekrutering van vierde en zesde verzoeker door leden van Hezbollah en stellen dat, ondanks bepaalde tegenstrijdigheden in hun relaas, deze details geen afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van hun problemen. Zij bevestigen de actualiteit van hun vrees en citeren paragrafen 37 tot 43 en 52 van de Proceduregids van het UNHCR en benadrukken dat hun vrees zowel vanuit een objectief als een subjectief perspectief moet worden geanalyseerd. Zij menen dat in het licht van deze verschillende factoren de vrees van verzoekers volkomen gerechtvaardigd en gegrond is en sluiten die onderdeel af met een theoretische beschouwing over het voordeel van de twijfel.

In een tweede onderdeel gaan verzoekers in op de vluchtelingenstatus. Zij betogen dat verzoeker problemen ondervond met leden van Hezbollah die bepaalde leden van zijn familie onder dwang wilden rekruteren en dus vooral vervolging vreest door niet-statelijke actoren, zonder dat hij de bescherming van zijn autoriteiten kan invoeren. Zij citeren vervolgens uit COI Focus, *“Liban-Situation sécuritaire”*, 27 maart 2020, p. 16, Le Figaro, *“Pour Ryad, le Hezbollah libanais est une «menace à la sécurité» régionale »*, 6 januari 2022 en COI Focus, *«Libanon. Veiligheidssituatie»*, 9 mei 2023, p. 15-16, waarin wordt gesteld dat Hezbollah als een staat binnen de staat wordt beschouwd. Zij zijn van mening dat de vervolging waarvan zij het slachtoffer zijn, bij hen een reële en actuele vrees doet ontstaan om opnieuw te worden blootgesteld aan aanvallen en bedreigingen van Hezbollah, herinneren aan artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet en stellen dat het CGVS niet voldoende heeft aangetoond dat verzoeker geen risico liep op vervolging in geval van terugkeer. Zij citeren vervolgens de vluchtelingendefinitie en paragraaf 43 van het UNHCR Handbook en stellen dat de gegronde vrees voor vervolging in geval van terugkeer nog steeds bestaat. Zij merken tot slot op dat het CGVS geen objectieve informatie bevat over de invloed van Hezbollah in Libanon en het vermogen van deze organisatie om mensen te rekruteren en achten de onderzoeksplicht geschonden.

Tenslotte gaan verzoekers in een derde onderdeel in op de subsidiaire bescherming. Na een theoretisch betoog over artikelen 48/4 en 48/5 van de Vreemdelingenwet, wijzen verzoekers erop dat Libanon al enkele jaren een economische en sociale crisis door, dat in de loop van 2021 in het hele land demonstraties uitbraken en dat sindsdien heel wat objectieve bronnen hebben opgemerkt dat er een klimaat van geweld heerst in het land. Zij betogen dat de huidige economische crisis in Libanon ongekend is en dat de staat en nationale banken failliet zijn. Door de crisis stoppen sommige ernstig zieke mensen met hun behandeling wegens geldgebrek. Zij verwijzen naar en citeren doorheen hun betoog uit COI Focus, *“Libanon. Veiligheidssituatie”*, 19 januari 2021, p. 10; France 24, *«La crise au Liban s'aggrave à quelques semaines d'une nouvelle conférence d'aide»*, 16.07.2021; Ouest-France, *«Liban. Six morts et une trentaine de blessés par balles dans une manifestation à Beyrouth»*, 14.10.2021; AA, *«Comment le Liban peut-il sortir de la crise économique et financière ?(Analyse)»*, 13.04.2022; Le Figaro, *«Crise structurelle au Liban: «Le pays s'organise pour survivre tant bien que mal»»*, 19.01.2022; Le Parisien, *«VIDÉO. «Il vaut mieux mourir en mer qu'ici»: la crise économique pousse des Libanais à l'exil, au péril*

de leur vie», 20.08.2023; Marianne, «*"Tout le monde attend la mort": au Liban, la crise économique contraint des malades à arrêter leur traitement*», 04.08.2023.

Verzoekers stellen dat in het licht van de geciteerde objectieve informatie de terugkeer naar Libanon mogelijk onherstelbare schade zou toebrengen aan verzoekers, die eraan herinneren dat eerste verzoeker aan gezondheidsproblemen lijdt die een passende behandeling vereisen en dat gezien de huidige omstandigheden in Libanon *"zal het voor verzoeker moeilijk zijn om in fatsoenlijke omstandigheden te leven als hij naar Libanon terugkeert"*. Verder stellen zij dat er goede redenen om aan te nemen dat verzoekers enerzijds ernstige schade en represailles van Hezbollah zouden lijden indien zij naar hun land van herkomst zouden terugkeren en anderzijds dat zij lijden onder de sociaaleconomische gevolgen van de huidige crisis in Libanon.

Zij besluiten dat door hen *"terug te sturen naar een land dat wordt geteisterd door talrijke sociaaleconomische en humanitaire moeilijkheden, waar momenteel geen stabiliteit heerst en geen enkele garantie bestaat over de stand van de crisis in de min of meer verre toekomst, loopt de verzoekende partij ongetwijfeld het risico te worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen als bedoeld in artikel 3 EVRM. De verzoekende partij verzoekt de Raad dan ook om te oordelen dat er een reëel risico bestaat dat haar ernstige schade wordt berokkend in de zin van artikel 48/4, §2, onder b) van de Vreemdelingenwet"*.

Verzoekers vragen in hoofdorde te worden erkend als vluchtelingen, in ondergeschikte orde hen de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissingen te vernietigen.

2.2. Verzoekers voegen de bestreden beslissingen en de aanstellingen BJB toe aan het verzoekschrift.

3. Aanvullende nota

De commissaris-generaal legt een aanvullende nota van 20 november 2023 neer waarin volgende nieuwe elementen ter kennis worden gebracht:

Al Monitor, *"Explainer: As Lebanon-Israel border heats up, 3 armed groups stand out"*, 10/10/2023 (beschikbaar op: <https://www.al-monitor.com/originals/2023/10/explainer-lebanon-israel-borderheats-3-armed-groups-stand-out>);

ForeignPolicy, *"Israel Retaliates Against Hezbollah Rockets From Lebanon"*, 11/10/2023 (beschikbaar op: <https://foreignpolicy.com/2023/10/11/lebanon-hezbollah-israel-hamas-gaza-war-netanyahugatz-emergency-unity-government/>);

BBC News, *"Lebanon: Israel shells militant targets across border"*, 11/10/2023 (beschikbaar op: <https://www.bbc.com/news/world-middle-east-67077736>);

Reuter, *"Reuters journalist killed, 6 wounded in Israeli shelling on Lebanon border"*, 13/10/2023 (beschikbaar op: Reuters journalist killed, 6 wounded in Israeli shelling on Lebanon border - Al-Monitor: Independent, trusted coverage of the Middle East);

Times of Israel, *"IDF strikes Hezbollah posts on border as terror group, Iran threaten to join war"*, 13/10/2023 (beschikbaar op: <https://www.timesofisrael.com/idf-shells-hezbollah-post-on-border-asterror-group-iran-threaten-to-join-war/>));

International Crisis Group, *"Deterrence between Israel and Hizbollah Must Hold"*, 14/10/2023 (beschikbaar op: <https://www.crisisgroup.org/middle-east-north-africa/east-mediterranean-mena/lebanonisraelpalestine/deterrence-between-israel>);

Ashrag Al Awast, *"Israel Strikes Hezbollah Target in Lebanon over Aerial Objects"*, 14/10/2023 (beschikbaar op: <https://english.aawsat.com/arab-world/4604276-israel-strikes-hezbollah-target-lebanon-over-aerial-objects>);

Reuters, *"Israel strikes Hezbollah target in Lebanon over aerial objects, military says"*, 14/10/2023 (beschikbaar op: <https://www.reuters.com/world/middle-east/israel-strikes-hezbollah-target-lebanon-overaerial-objects-military-2023-10-14/>);

Reuters, *"Israel-Lebanon border clashes escalate"*, 15/10/2023 (beschikbaar op: <https://www.reuters.com/world/middle-east/one-killed-3-wounded-cross-border-hezbollah-attack-northern-israel-2023-10-15/>));

Time, *"Clashes Again Erupt on Lebanon-Israel Border"*, 17/10/2023 (beschikbaar op: <https://time.com/6324591/israel-lebanon-clashes/>);

CNN, *"Clashes at Lebanon-Israel border raise fears of wider war"*, 17/10/2023 (beschikbaar op: <https://edition.cnn.com/2023/10/16/middleeast/lebanon-israel-hezbollah-border-clashes-intl/index.html>);

Naharnet, *"Israel shells south Lebanon after Hezbollah missiles wound 3"*, 17/10/2023 (beschikbaar op: <https://www.naharnet.com/stories/en/301006-israel-shells-south-lebanon-after-hezbollah-missiles-wound-3>);

France24, *"Israel thwarts infiltration bid from Lebanon, killing four: army"*, 17/10/2023 (beschikbaar op: <https://www.france24.com/en/live-news/20231017-israel-thwarts-infiltration-bid-from-lebanon-killing-four-army>);

NDTV, *"Israel Strikes Hezbollah Targets In Lebanon As Gaza Ground Offensive Looms: 10 Points"*, 17/10/2023 (beschikbaar op: <https://www.ndtv.com/world-news/israel-hamas-gaza-hezbollah-palestine-israel-strikeshezbollah-targets-in-lebanon-as-gaza-ground-offensive-looms-10-points-4487488>);

AP News, *"5 Hezbollah fighters are killed as tensions flare along the border between Lebanon and Israel"*, 18/10/2023 (beschikbaar op: <https://apnews.com/article/lebanon-israel-hezbollah-clashescadccde8c6ce5400ee36fd12d3bfea52>);

L'Orient Today, *"Hezbollah-Israel confrontation enters in new phase"*, 30/10/2023, (beschikbaar op <https://today.lorientlejour.com/article/1355383/hezbollah-israel-confrontation-enters-in-new-phase.html>);

Al Monitor, *"As Israel-Hezbollah tensions escalate, Iran not keen on 'all-out' war"*, 13/11/2023 (beschikbaar op: *As Israel-Hezbollah tensions escalate, Iran not keen on 'all-out' war - Al-Monitor: Independent, trusted coverage of the Middle East*);

Naharnet, *"Border clashes intensify after relatively calm morning"*, 16/11/2023 (beschikbaar op <https://www.naharnet.com/stories/en/301547-border-clashes-intensify-after-relatively-calm-morning>);

L'Orient- Le Jour, *"Israël a bombardé 553 fois le territoire libanais depuis le 8 octobre, selon Beirut UrbanLab"*, 16/11/2023, beschikbaar op <https://www.lorientlejour.com/article/1357594/israel-a-bombarde-553-fois-leterritoire-libanais-selon-beirut-urban-lab.html>;

Washington Institute, *"A regularly updated visual tracker of northern border attacks by Hezbollah, the IDF, and Palestinian groups during the 2023 Hamas-Israel war"*, (beschikbaar op <https://www.washingtoninstitute.org/policy-analysis/mapping-clashes-along-israel-lebanon-border>);

Beirut Urban Lab, *"Mapping Escalation Along Lebanon's Southern Border Since October 7"*, (beschikbaar op <https://beiruturbanlab.com/en/Details/1958/escalation-along-lebanon%E2%80%99s-southern-border-sinceoctober-7>).

4. Juridisch kader

4.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal beschikt over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van de verzoekende partijen daarop.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoekers om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van hun verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Zij moeten een inspanning doen om hun verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoekers aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoekers samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekers afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoekers bepaalde aspecten van hun verklaringen niet staven met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: *“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

5.2. Alle verzoekers, met uitzondering van tweede verzoekster, verklaren zowel de Libanese als Braziliaanse nationaliteit te bezitten en leggen ter staving onder meer originele Braziliaanse paspoorten en identiteitskaarten, uittreksels uit de burgerlijke stand van Brazilië, een gelegaliseerde kopie van huwelijksakte van eerste verzoeker en tweede verzoekster, kopieën van individuele uittreksels uit de burgerlijke stand Libanon, een aangifte van verlies van het Braziliaanse paspoort van eerste verzoeker bij de Belgische politie, een kopie van het Libanees paspoort van tweede verzoeksters. De identiteiten en Braziliaanse en Libanese nationaliteit van eerste verzoeker, derde en vierde verzoeker, vijfde verzoekster, en zesde en zevende verzoeker worden niet betwist. De identiteit en Libanese nationaliteit van tweede verzoekster worden evenmin betwist. Evenmin is betwist dat verzoekers voor hun vertrek uit Libanon in Al Marj verbleven tot hun vertrek uit Libanon eind januari 2022, februari 2022 en oktober 2022. Verzoekers verlieten Brazilië voor Libanon volgens hun verklaringen begin 2003.

In geval een verzoeker om internationale bescherming, zoals *in casu*, twee nationaliteiten bezit, moet een vrees voor vervolging ten aanzien van beide landen worden aangetoond om erkend te kunnen worden als vluchteling, wat impliceert dat is komen vast te staan dat verzoeker in geen van beide landen, *in casu* Libanon en Brazilië, toegang heeft tot daadwerkelijke bescherming in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet. Dit volgt uit de definitie van vluchteling, volgens dewelke een vluchteling elke persoon is *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen...”* en het subsidiaire karakter van internationale bescherming. Internationale bescherming kan immers enkel worden toegekend indien de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming omdat het garanderen en beschermen van de veiligheid van hun

onderdanen een verplichting is van Staten. In geval van dubbele nationaliteit slaat de term “land waarvan hij de nationaliteit bezit” op elk land waarvan de verzoeker de nationaliteit bezit. Om dezelfde redenen geldt dit ook bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming in toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De verwijzing naar “land van herkomst” in deze wetsbepaling moet eveneens begrepen worden als het land of de landen van nationaliteit van de verzoeker.

5.3. Verzoekers beroepen zich, wat hun vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Brazilië betreft, op de problemen die eerste verzoeker kende in 2003 met een lokale maffiabaas, C.D.S. die gekend is onder de naam B. en die de woning die verzoeker op dat ogenblik net had gekocht, van verzoeker heeft afgenomen. Daarbij zou C.D.S. hebben gedreigd om zijn kinderen te vermoorden (notities PO eerste verzoeker, p. 17). Verzoeker verklaart hierover verder dat hij onmiddellijk nadat het probleem begon hij zijn kinderen naar het buitenland stuurde, maar zelf nog een maand bleef en dat C.D.S. nu in de gevangenis zit maar het huis nog steeds onder zijn controle heeft. Gevraagd of verzoeker ooit geprobeerd heeft om een beroep te doen op de autoriteiten in Brazilië verklaart hij dat hij dit niet zou durven. Verzoeker verklaart verder nog dat hij van zijn zus zes jaar geleden heeft vernomen dat C.D.S. het huis nog steeds niet wil teruggeven en dat zijn broer er nog steeds is (notities PO eerste verzoeker, p. 18).

In de bestreden beslissingen wordt met betrekking tot verzoekers vrees voor vervolging door C.D.S. als volgt gemotiveerd: “Wat anderzijds de problemen betreffen die u in **Brazilië** zou hebben gekend, i.c. de poging tot ontvoering van uw kinderen door een lokale maffiabaas die uw woning in beslag nam, moet vooreerst worden opgemerkt dat dit problemen van louter gemeenrechtelijke en interpersoonlijke aard betreffen die als dusdanig niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie. Dit terzijde, dient voorts te worden opgemerkt dat deze feiten dateren van 2003. Dat deze problemen anno 2023 nog actueel zouden zijn, toonde u geenszins aan. U kwam hier niet verder dan het uiten van een aantal blote beweringen en pure veronderstellingen. Zo zou de lokale maffiabaas, ondanks dat hij op heden nog steeds in de gevangenis zit, u nog altijd willen vermoorden. U vernam dit van uw zus, zo stelde u. Het mag vooreerst duidelijk zijn dat uw zus bezwaarlijk als een objectieve bron kan beschouwd worden. Waarom de maffiabaas u tot op heden nog steeds zou willen treffen, is ook geenszins duidelijk. Immers, uit uw verklaringen blijkt dat het probleem wat u met hem kende betrekking had op uw woning in Brazilië. Na uw vertrek werd deze woning in beslag genomen door de maffiabaas en dit tot op heden. Dat dit zich effectief heeft voorgedaan, wordt vooralsnog niet betwist. Echter, gezien uw voormalige woning tot op heden in handen is van de betreffende maffia zijn er aldus geen redenen waarom deze persoon dan wel zijn kompanen u op heden nog zouden willen doden. Dit terzijde, net gezien u verklaarde dat uw problemen in Brazilië problemen met een lokale maffiabaas betreffen, kan ook geenszins worden ingezien waarom u zich niet elders in Brazilië zou kunnen vestigen met uw gezin.

U en al uw kinderen beschikken, naast de Libanese nationaliteit, allen eveneens over de Braziliaanse nationaliteit. Uw echtgenote heeft op heden de Braziliaanse nationaliteit niet, maar zou deze wel kunnen krijgen, zo bevestigden jullie beiden. U haalde verder enkel aan dat de lokale maffia veel connecties heeft, dat er veel Arabieren zijn in Brazilië en dat iemand aan de maffiabaas zou kunnen verklikken dat u er bent, ook al gaat u elders wonen in Brazilië. U komt niet verder dan het uiten van loutere beweringen en pure veronderstellingen zonder enig concreet element aan te brengen dat uw beweerde vrees in Brazilië zou kunnen staven. Dit volstaat niet. Tot slot toont u ook geenszins aan dat u, ingeval van eventuele problemen in Brazilië, niet terecht zou kunnen bij, en beroep zou kunnen doen op de lokale/nationale Braziliaanse autoriteiten. U hiernaar gevraagd, stelde u enkel dat ze allemaal corrupt zijn. Blijkt evenwel dat u ook voordien nimmer gepoogd heeft bescherming van de Braziliaanse autoriteiten te krijgen (zie CGVS p. 5, 17 e.v. en CGVS F. p. 3).” De Raad kan de bestreden beslissingen bijtreden in de analyse dat de door verzoeker aangehaalde problemen met een lokale maffiabaas zich twintig jaar geleden afspeelden en dat verzoekers niet aannemelijk maken dat zij actueel een vrees voor deze persoon dienen te koesteren, noch dat zij in geval van terugkeer problemen zouden krijgen, zij geen toegang zouden hebben tot bescherming vanwege de Braziliaanse overheid in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekers geen enkel verweer voeren tegen de aangehaalde motieven over de vrees die zij nog steeds beweren te koesteren ten aanzien van Brazilië, land waarvan eerste, derde, vierde, zesde en zevende verzoeker en vijfde verzoekster de nationaliteit bezitten. Er dient aan herinnert dat het aan verzoekers toekomt om de motieven van de bestreden beslissingen te weerleggen door deze aan de hand van concrete elementen in een ander daglicht te plaatsen, wat zij in het geheel niet doen wat de motieven inzake de aangehaalde vervolgingsfeiten in Brazilië betreft.

Bovenstaande vaststellingen volstaan dan ook om te besluiten dat verzoekers geen gegronde vrees voor vervolging ten aanzien van Brazilië, land waarvan eerste, derde, vierde, zesde en zevende verzoeker en vijfde verzoekster de nationaliteit bezitten, aannemelijk maken.

5.4. Verzoekers beschermingsverzoek met betrekking tot Libanon is gebaseerd op de problemen die eerste verzoeker als internationaal chauffeur verklaarde gekend te hebben met een lid van de mukhabarat die ook Hezbollah-lid was omdat hij weigerde voor hem te smokkelen en de pogingen van Hezbollah om vierde en zesde verzoeker te rekruteren. De Raad verwijst voor de samenvatting van de aangehaalde vervolgingsfeiten naar de rubriek feitenrelaas in de bestreden beslissingen zoals weergegeven onder punt 1 hierboven.

Uit de bestreden beslissing genomen voor eerste verzoeker blijkt dat voor hem bijzondere procedurele noden werden vastgesteld. Hierover wordt als volgt gemotiveerd: *“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit uw verklaringen en de voorgelegde medicatielijst blijkt dat u kampt met medische klachten, i.c. bloeddruk problemen, suiker, cholesterol en prostaatproblemen. U wordt opgevolgd door een arts en neemt hiervoor medicatie. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werd u uitdrukkelijk gevraagd of u zich in staat voelde deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud en of u zich goed voelde. Er werd een pauze ingelast tijdens het onderhoud en alvorens het gehoor werd hervat, werd uitdrukkelijk gevraagd of u zich nog goed voelde om verder te gaan. Er werd u ook uitdrukkelijk meegedeeld dat u ten allen tijde tijdens het onderhoud om een extra pauze kon vragen indien u hier nood aan had. U bevestigde telkens dat u zich oké voelde om het gehoor te doen en op geen enkel moment gaf u te kennen dat u niet kon doorgaan met het gehoor noch gaf u aan nood te hebben aan een extra pauze. Op het einde van het persoonlijk onderhoud werd ook nadrukkelijk gepolst of u alles had kunnen vertellen dan wel nog zaken had toe te voegen (zie CGVS p. 2, 11 en 19). U gaf aan alles te hebben verteld. Doorheen het persoonlijk onderhoud bleek u aldus wel degelijk in staat uw relaas op een omstandige wijze uit te doeken te doen en op geen enkel moment bleek u omwille van uw medische situatie niet (langer) in staat te zijn verder te gaan met het onderhoud. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”*

In het verzoekschrift worden bovenstaande vaststellingen met betrekking tot de wijze waarop werd rekening gehouden met eerste verzoekers gezondheidsproblemen tijdens het persoonlijk onderhoud als dusdanig niet betwist. Zo uit de door eerste verzoeker neergelegde medische attesten blijkt dat verzoeker een aantal medische klachten heeft, met name problemen met zijn bloeddruk, suiker -en cholesterolgehalte en prostaatproblemen en dat hij hiervoor onder dokterstoezicht staat en medicatie krijgt, kan hieruit evenwel niet worden afgeleid dat verzoeker zou kampen met gezondheidsproblemen *“die zijn geheugen en luciditeit”* aantasten, zoals in het verzoekschrift wordt gesteld maar verder op geen enkele wijze wordt toegelicht noch gestaafd. Ook uit de lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud van eerste verzoeker kan niet blijken dat hij met dergelijke problemen kampt. Eerste verzoeker verklaart wel bij aanvang van het persoonlijk onderhoud kalmeringsmiddelen te nemen maar verklaart zich goed te voelen wanneer hem wordt gevraagd of hij zich goed voelt om het gehoor te doen (notities PO eerste verzoeker, p. 2). Verder kan uit verzoekers antwoorden niet blijken dat hij niet in staat zou geweest zijn het persoonlijk onderhoud bij te wonen of dat hij de gestelde vragen niet zou begrepen hebben en de dossierbehandelaar dit niet zou hebben opgemerkt. Evenmin werden problemen met de tolk gemeld.

Verzoekers brengen ook in de loop van de procedure voor de Raad geen nieuwe stukken bij met betrekking tot de gezondheidstoestand van eerste verzoeker die zouden wijzen op geheugen- of luciditeitsproblemen. De Raad stelt dan ook vast dat verzoekers niet aannemelijk maken dat eerste verzoeker, naast zijn lichamelijke klachten met geheugen- of luciditeitsproblemen zou kampen of gekampt hebben op het ogenblik van het persoonlijk onderhoud of het interview bij de DVZ die zijn vermogen om consistente en coherente verklaringen af te leggen zouden aangetast hebben.

Na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier, stelt de Raad, in navolging van de bestreden beslissingen, vast dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekers voorgehouden problemen met het Mukhabaraat/Hezbollah-lid als gevolg van eerste verzoekers weigering om voor hem te smokkelen, noch aan de beweerde pogingen tot rekrutering door Hezbollah van vierde en zesde verzoeker.

Zo stelt de Raad vooreerst vast dat de verklaringen van eerste verzoeker, tweede verzoekster en vierde en zesde verzoeker niet overeenstemmen wat betreft het tijdstip waarop het Mukhabaraat/Hezbollah-lid lid eerst verzoeker vroeg om voor hem te smokkelen, nu eerste verzoeker verklaarde dat dit begon in de 8^e of 9^e maand van 2020, terwijl tweede verzoekster niet alleen verklaart dat hij door twee personen werd

gevraagd en bedreigd en dat dit begon in 2021. Ook leggen verzoekers uiteenlopende verklaringen af over de namen van de persoon die eerst verzoeker zou gevraagd hebben voor hem te smokkelen. In de bestreden beslissingen wordt hierover op goede gronden als volgt gemotiveerd: *“Naast uw eigen ongerijmde verklaringen, moet verder nog worden vastgesteld dat uw relaas ook op verschillende essentiële punten in strijd is met wat uw familieleden verklaarden. Zo verklaarde u dat u problemen kende met M. A. die u vroeg om goederen voor hem te smokkelen. U situeerde de aanvang van deze problemen rond de 8e/9e maand van 2020 (zie CGVS p. 12 e.v.). Uw echtgenote verklaarde dan weer dat u door twee personen gevraagd werd pakketten te smokkelen en werd bedreigd. Zij beweerde dan weer dat u deze vraag begon te krijgen in 2021, ze denkt ergens begin van dat jaar. Haar gevraagd naar de namen van deze personen, stelde ze dat de ene S. A. heette. Van de tweede persoon wist ze de naam niet meer (zie CGVS echtgenote p. 10). U noemde ook zelf een persoon genaamd S.. Doch u verklaarde dat deze persoon voluit S. A. heette en beweerde ook uitdrukkelijk dat deze persoon niets te maken heeft met uw problemen noch met de redenen van uw vertrek uit Libanon (zie CGVS p. 12). Waar u verklaarde dat de persoon genaamd (M.) A. altijd degene was die bij u thuis langskwam om u onder druk te zetten (CGVS p. 15 en 16), verklaarde uw echtgenote dan weer dat het degene was van wie zij de naam niet meer weet die langskwam (zie CGVS echtgenote p. 10). Uw zoon H. verwees tijdens zijn gehoor eveneens naar een persoon genaamd S.A., maar dit betrof volgens hem een Hezbollah-lid die twee keer bij jullie thuis langskwam in 2019 om hem te vragen zich bij hen aan te sluiten (zie CGVS H., p. 8). Volgens uw zoon H. kwam Hezbollah vervolgens nog meerdere keren langs thuis, zowel in 2019, in 2020 alsook in 2021. Hij noemde hierbij nogmaals de naam van S.A. en noemde verder M., M. en W. N.. Nog volgens zijn verklaringen werd zowel met hem, uw zoon A. alsook met u gepraat en werd u gevraagd om goederen voor hem te smokkelen tijdens uw werk (zie CGVS H. p. 8, 9 en 10). Ook uw zoon A. noemde S.A. als één van de Hezbollah-leden met wie jullie problemen kenden (zie CGVS A. p. 5 e.v.). Zelf noemde u S.A. nergens in het kader van uw problemen (zie supra), terwijl de door uw zoon H. genoemde namen dan weer nergens voorkomen in uw relaas noch in de verklaringen van A. én H. het dan weer nergens heeft over de genaamde A. met wie u beweerde problemen te hebben gekend (zie supra).”* Verzoekers voeren geen enkel concreet verweer tegen deze motieven, die correct zijn en steun vinden in het administratief dossier en door de Raad worden overgenomen. De door verzoekers neergelegde print van een screenshot van een whatsapp-conversatie waarin eerste verzoeker zou bedreigd zijn en het geluidsfragment, kan *in casu* niet anders doen besluiten. Van beide stukken kan niet worden vastgesteld van wie het afkomstig is en in beide gevallen kan er slechts beperkte bewijswaarde aan worden gehecht, aangezien dergelijke conversaties en fragmenten gemakkelijk in scène te zetten zijn.

Ook met betrekking tot de pogingen van Hezbollah om vierde en zesde verzoeker te rekruteren, stelt de Raad, in navolging van de bestreden beslissingen vast dat verzoekers hierover dermate uiteenlopende verklaringen afleggen dat hieraan geen geloof meer kan worden gehecht. Zo verklaart eerste verzoeker dat hij niet weet of de Hezbollah bij hen thuis kwamen om hen te rekruteren, terwijl tweede verzoekster verklaarde dat zij één of twee keer naar huis kwamen om de kinderen te zoeken, en vierde verzoeker uitdrukkelijk verklaarde dat zij in totaal acht keer thuis kwamen om hen te rekruteren. Daarnaast situeert vierde verzoeker het begin van de rekruteringspogingen in 2019, eerste verzoeker het begin in 2020-2021 en zesde verzoeker in 2020 en maakt zesde verzoeker gewag van een poging om hem te ontvoeren plaatsvond in de zomer van 2020, terwijl vierde verzoeker slechts melding maakt van een bedreiging om hem te ontvoeren en eerste verzoeker van geen van beide melding maakte. In de bestreden beslissingen wordt hierover op goede gronden als volgt gemotiveerd: *Uw bewering dat u niet weet of Hezbollah ook thuis kwam in het kader van de rekrutering van uw zonen strookt duidelijk ook weer niet met de verklaringen van uw zoon zelf. Immers, conform H. zijn verklaringen kwamen ze meermaals thuis langs en spraken ze hierbij ook met u (zie CGVS H. p. 9 en 10). Uw zoon A. verklaarde dan weer, in tegenstelling tot u, dat M. A., samen met S.A., bij jullie thuis langskwam om u te bedreigen (zie CGVS A., p. 5). Het is overigens opmerkelijk dat u aanvankelijk ook stelde dat u problemen kende met M. A. om vervolgens op te merken dat hij niet M., maar M. heette (zie CGVS p. 10). Ook verklaarde uw zoon A. dat Hezbollah bij u thuis kwam in een poging uw zonen te rekruteren. Hij verklaarde hierbij eveneens uitdrukkelijk dat ze toen wel degelijk met u praatten (zie CGVS A., p. 6 en 7). Uw echtgenote beweerde bovendien uitdrukkelijk dat Hezbollah twee keer thuis langskwam op zoek naar de kinderen, dit op momenten dat u weg was voor uw werk. Ze verklaarde hierbij ook uitdrukkelijk dat ze u hiervan inlichtte bij uw thuiskomst (zie CGVS F., p. 12). Waar uw echtgenote aldus verklaarde dat Hezbollah één of twee keer langskwam thuis ‘op zoek naar de kinderen’ (zie CGVS F. p. 12), beweerde uw zoon H. daarentegen dat Hezbollah in totaal acht keer - twee keer in 2019, drie keer in 2020 en drie keer in 2021 - langskwam bij jullie thuis. Elke keer had dit eveneens betrekking op een poging hemzelf, uw zoon A. en u in te lijven, zo beweerde hij verder (zie CGVS H., p. 8, 9 en 10). Uw zoon A. verklaarde dan weer dat ze voor de eerste keer thuis langskwamen in februari/maart 2020. In 2020 gebeurde dit vervolgens nog verschillende keren, i.c. om de twee maanden of vaker, soms om de drie maanden (zie CGVS A. p. 7). Dit betekent dat, conform A. zijn verklaringen,*

Hezbollah in 2020 minstens vier keer bij jullie thuis zou langsgesproken zijn. In 2021 zou Hezbollah volgens A. dan maar één keer zijn langskomen (zie CGVS A. p. 7). Nog volgens A. zijn verklaringen hadden deze bezoeken eveneens tot doel jullie te overtuigen zich aan te sluiten bij Hezbollah (zie CGVS A. p. 7). Volgens uw zoon H. begonnen de pogingen hem en zijn broer A. te rekruteren reeds in 2019. Eind 2019 zou Hezbollah al twee keer bij u thuis zijn geweest, waarbij ze, volgens H., ook met u hebben gepraat (zie CGVS p. 7, 8 en 9). Zelf beweerde u dan weer dat de pogingen uw zonen te rekruteren zich pas voordeden tussen 2020-2021. U kon dit evenwel niet verder preciseren (zie CGVS p. 13). Uw zoon A. beweerde eveneens dat de pogingen hem en zijn broer te rekruteren pas begonnen begin 2020. Opmerkelijk hierbij is dan wel weer de vaststelling dat A. het ook had over telefonische rekruteringspogingen. Zo zou hij gebeld zijn door privénummers (zie CGVS A. p. 6). Dient hier dan weer te worden vastgesteld dat behalve A. niemand anders van uw familie deze telefonische pogingen uw zonen te rekruteren aanhaalde. A. zelf sprak zichzelf dan weer tegen wat betreft de rekruteringspogingen van Hezbollah. Zo stelde hij aanvankelijk dat er een poging plaatsvond hem te ontvoeren in de zomer van 2020. De telefonische contacten startten na deze ontvoeringspoging. Echter, later beweerde hij dan weer dat Hezbollah al op hem inpraatte, zowel via telefonische contacten als rechtstreeks, voor de poging tot ontvoering (zie CGVS A. p. 6). Voorts is het opmerkelijk dat uw zoon A. verklaarde dat er in de zomer van 2020 een poging plaatsvond om hem te ontvoeren (zie CGVS p. 5 e.v.), terwijl uw zoon H. dan weer beweerde dat Hezbollah ermee dreigde hen te ontvoeren (zie CGVS H. p. 9). Over de concrete ontvoeringspoging die zou hebben plaatsgevonden, had H. het dan weer nergens terwijl u zelf geen enkele melding maakte van de poging tot ontvoering noch de bedreigingen met ontvoering van uw zonen. U haalde enkel aan dat een auto bij de woning stond die uw zoon observeerde, niets meer (zie CGVS p. 13). Uw echtgenote F. beweerde tot slot eveneens dat er een poging tot ontvoering van A. plaatsvond, doch zij situeerde dit dan weer in de zomer van 2021, een aantal maanden voor haar vertrek uit het land (zie CGVS F., p. 12). Dit strookt dan weer niet met de verklaringen van A. zelf, volgens wie deze gebeurtenis een jaar eerder plaatsvond." Bovenstaande motieven vinden steun in het administratief dossier en worden op geen enkele concrete wijze betwist in het verzoekschrift. Indien vierde en zesde verzoekers daadwerkelijk het voorwerp zouden geweest zijn van concrete pogingen tot rekrutering door Hezbollah en indien zesde verzoeker daadwerkelijk het slachtoffer zou geweest zijn van een poging tot ontvoering en dit één van de tweede concrete vluchtaanleidingen was, kan redelijkerwijze verwacht worden dat verzoekers hier consistente verklaringen over zouden afleggen. De vaststelling dat zij hierover totaal uiteenlopende verklaringen afleggen zoals hierboven aangehaald, zelfs over de vraag of de Hezbollah daarbij naar hun huis kwam of niet, ondermijnt dan ook op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van hun verklaringen hierover. Door louter te erkennen dat er bepaalde tegenstrijdigheden zijn, te wijzen op de gezondheidsproblemen van eerste verzoeker en te herhalen dat de kern van hun problemen gelegen is in de dreiging van gedwongen rekrutering, bieden zij geenszins een plausibele verklaring voor de vastgestelde tegenstrijdigheden en ongerijmdheden die de kern van hun relaas betreffen.

Ook volgende motieven van de bestreden beslissingen laten verzoekers volledig ongemoeid in hun verzoekschrift: "U alsook uw echtgenote beweerden verder dat ook uw zoon M. problemen kende na uw vertrek. Echter, waar u beweerde dat inwoners uit de wijk bij hem in de winkel kwamen en vroegen waarom hij niet inging op de vraag tot samenwerking (zie CGVS p. 14), beweerde uw echtgenote dan weer dat behalve jongeren uit de wijk, ook mannen van Hezbollah een of twee keer bij uw zoon M. in de winkel langsgingen (zie CGVS F., p. 5). Over Hezbollah-leden die langskwamen bij uw zoon M. had u het dan weer nergens. Uw zoon M. zelf verklaarde dan weer dat hij na uw vertrek dagelijks met Hezbollah-leden in zijn winkel over de vloer kreeg. Hierbij zou hij tien keer persoonlijk door hen zijn bedreigd (zie CGVS M., p. 8). Volgens uw verklaringen stopte M. een maand voor zijn vertrek uit het land met het werk in zijn supermarkt (zie CGVS p. 5) terwijl uw echtgenote dan weer verklaarde dat M. ongeveer tot aan zijn vertrek uit het land werkte (zie CGVS F., p. 4) en ook M. zelf beweerde pas een week voor zijn vertrek zijn werkzaamheden te hebben stopgezet (zie CGVS M., p. 5). Omwille van de problemen en de vrees die jullie hadden, besliste uw echtgenote uw jongste zoon M. niet meer naar school te sturen na uw vertrek. Echter, waar u beweerde dat M. stopte met school toen u vertrok (zie CGVS p. 7), verklaarde uw echtgenote dan weer dat M. enkel de laatste twee maanden niet meer naar school ging (zie CGVS F., p. 5). Volgens uw echtgenote zelf verbleef zij de laatste twee maanden voor haar vertrek in Libanon bij haar ouders in Ghazza. Ze ging enkel nog op en af naar jullie woning in Al Marj om te kijken of alles oké was, maar sliep er niet meer (zie CGVS F., p. 4). Uzelf verklaarde dan weer dat uw echtgenote gewoon met de kinderen in Al Marj bleef tot aan hun vertrek. Ze ging soms wel eens op bezoek bij haar familie in Ghazza, doch dit dan enkel voor een paar dagen (zie CGVS p. 7). In tegenstelling tot uw bewering dat uw echtgenote na het vertrek van u, A. en H., met de andere kinderen samenbleef, verklaarde uw echtgenote dat M. na uw vertrek introk bij zijn schoonfamilie in Ghazza (zie CGVS F., p. 11). M. zelf verklaarde eveneens dat hij de periode na uw vertrek - ongeveer een jaar - gewoon in Al Marj bleef (zie CGVS M. p. 4)." De Raad kan andermaal slechts vaststellen dat deze motieven correct zijn en steun vinden in het administratief dossier, zodat deze onverkort overeenind blijven.

Bijkomend stelt de Raad in navolging van de bestreden beslissingen vast dat eerste verzoekers opeenvolgende verklaringen bij de DVZ en het CGVS belangrijke omissies en tegenstrijdigheden bevatten.

Daarbij wordt ondermeer overwogen dat eerste verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna 'DVZ') enkel vertelde over de rekruteringspogingen door Hezbollah en er uitdrukkelijk stelde dat er geen andere redenen zijn die mee aanleiding gaven tot hun vertrek, terwijl op het CGVS hij uitdrukkelijk verklaarde dat er twee problemen waren in Libanon voor hun vertrek, met name de rekruteringspogingen en de problemen het Mukhabaraat/Hezbollah-lid omdat hij weigerde voor hem te smokkelen en het toch wel heel opmerkelijk is dat hij net deze feiten, die hij persoonlijk meemaakte onvermeld zou laten, temeer omdat ook na zijn vertrek deze persoon hem telefonisch bleef bedreigen. Verder blijken eerste verzoekers verklaringen bij de DVZ over de problemen van zijn zonen op verschillende punten niet overeen te komen met wat hij hierover beweerde bij het CGVS. Zo verklaarde verzoeker bij DVZ dat Hezbollah van oktober 2021 tot 2022 4 à 5 keer thuiskwamen om hen te doen proberen aansluiten terwijl hij op het CGVS verklaarde dat ze hen meermaals op straat aanspraken en hij niet wist of zij ook thuis langskwamen en kan verzoekers uitleg dat zijn familie hem niet alles vertelden om hem niet ongerust te maken wegens zijn gezondheidsproblemen geen steek houdt aangezien redelijkerwijze aangenomen kan worden dat hij ondertussen op de hoogte zou zijn van alle feiten die zich in Libanon hebben voorgedaan. Ook eerste verzoekers verklaring dat niet Hezbollah maar het Mukhabaraat/Hezbollah-lid 4 à 5 keer bij hem thuis kwam om hem te overtuigen voor hem te smokkelen kan niet overtuigen aangezien hij bij de DVZ geen melding maakte van problemen met deze persoon en ook tolken problemen deze tegenstrijdigheden niet kunnen verklaren nu eerste verzoeker bij aanvang van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS aangaf dat alle goed verlopen was bij de DVZ. Andermaal stelt de Raad vast dat verzoekers geen concreet verweer voeren tegen de in de bestreden beslissingen terecht vastgestelde tegenstrijdigheden die omstandig worden gemotiveerd en steun vinden in het administratief dossier. Zij beperken zich tot een algemeen betoog over de omstandigheden van het interview bij de DVZ, het feit dat verzoekers op dat ogenblik vaak nog nooit een advocaat hebben ontmoet en het belang niet inzien van het laten herlezen van hun antwoorden en het bevestigen van eerste verzoekers verklaringen bij het CGVS. Dergelijk betoog kan niet volstaan om de motieven in van de bestreden beslissingen inzake eerste verzoekers tegenstrijdige verklaringen te weerleggen. De Raad wijst erop dat verzoeker bij aanvang van het persoonlijk onderhoud gevraagd *"Heeft u alle redenen voor uw vertrek naar België in grote lijnen kunnen aanbrengen?"* het volgende verklaarde: *"Ja, in het kort maar in grote lijnen is alles aan bod gekomen"*. Hij verklaart verder dat zijn verklaringen niet werden voorgelezen in het Arabisch maar dat hij wel een kopie kreeg, dat hij het zelf probeerde te vertalen en *"ik merkte wel dat alles niet genoteerd stond. De hoofdlijnen stonden er wel in. Wat stond er niet in? Niets belangrijks"* (notities PO eerste verzoeker, p. 2). Zelfs indien eerste verzoekers verklaringen niet werden opnieuw voorgelezen in het Arabisch blijkt uit zijn eigen verklaringen dat hij zelf verklaarde dat in grote lijnen alles aan bod is gekomen alsook dat hij een kopie heeft gekregen en dat hij ze zelf heeft proberen vertalen en tot de conclusie kwam dat de hoofdlijnen erin stonden. In elk geval bieden verzoekers met hun algemeen betoog in het verzoekschrift geen verklaring voor de terecht vaststelling in de bestreden beslissing dat eerste verzoeker bij de DVZ helemaal geen melding maakte van de bedreigingen die hij volgens zijn verklaringen bij het CGVS persoonlijk ontving van het Mukhabaraat/Hezbollah-lid, nochtans één van de twee concrete vluchtaanleidingen voor eerste verzoeker en zijn gezin. De Raad kan *in casu* de bestreden beslissingen bijtreden waar deze omissie reeds als een negatieve indicatie geldt voor de geloofwaardigheid van eerste verzoekers relaas.

Tenslotte stelt de Raad ook vast dat eerste verzoeker samen met vierde en zesde verzoeker begin 2022 reeds Libanon verliet, terwijl volgens hun verklaringen tweede verzoekster samen met de kinderen in hun woning bleven wonen en de kinderen verder hun leven bleven voortzetten. Zoals terecht opgemerkt in de bestreden beslissingen is het niet aannemelijk dat tweede verzoeksters en haar andere kinderen in dezelfde woning zouden blijven wonen indien eerste verzoeker daadwerkelijk al een aantal jaren door een Mukhabaraat/Hezbollah-lid zou zijn bedreigd en twee zonen het doelwit van rekrutering zouden zijn geweest waarbij Hezbollah meerdere keren bij hen thuis kwam. In dergelijke omstandigheden zou redelijkerwijze kunnen verwacht worden dat zij andere opties zouden overwogen hebben indien door de situatie in Libanon het niet mogelijk was geweest eerder paspoorten te krijgen voor de andere familieleden. Bovenstaande vaststellingen zijn een bijkomende indicatie van de ongeloofwaardigheid van verzoekers' relaas.

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet niet vervuld zijn en dat verzoekers het voordeel van de twijfel niet kan worden gegund.

Het geheel van verzoekers' verklaringen en de door hen neergelegde documenten in acht genomen en beoordeeld in het licht van de beschikbare landeninformatie over Libanon, maken de verzoekers de door hen aangevoerde vervolgingsfeiten voor hun vertrek uit Libanon niet aannemelijk omdat hun verklaringen hierover niet geloofwaardig zijn bevonden. Indien, zoals *in casu*, geen geloof wordt gehecht aan verzoekers' relaas, is een verder onderzoek naar de materiële voorwaarden van de vluchtelingendefinitie niet langer noodzakelijk.

Verzoekers' betoog over de machtspositie van Hezbollah in Libanon onder verwijzingen naar de zelfde COI Focus als diegene waarop het CGVS zich baseert in de bestreden beslissingen, en de subjectieve en objectieve vrees voor vervolging, zijn dan ook niet dienstig.

5.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoekers geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en artikel 1, A van het Vluchtelingenverdrag kan worden aangenomen.

6. Beoordeling in het licht van Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

6.1. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt

“§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit : a) doodstraf of executie; of, b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of, c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

6.2. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoekers geen elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid.

6.3. In zoverre verzoekers zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroepen op de aangevoerde vluchtmotieven met betrekking tot Brazilië en Libanon, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover.

Waar verzoekers nog wijzen op de diepe economische en sociale crisis in Libanon en zij betogen dat zij als gevolg hiervan mogelijk onherstelbare schade zullen worden toegebracht, dient er vooreerst op gewezen worden dat het reëel risico op het lijden van ernstige schade omwille van slechte socio-economische omstandigheden in het land van herkomst slechts binnen het toepassingsgebied van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet kan vallen indien aan de voorwaarden van de Vreemdelingenwet is voldaan. In die zin herinnert de Raad aan de bewoordingen van artikel 48/5 § 1 van de Vreemdelingenwet volgens dewelke vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in § 2 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade (eigen onderlijning). Het Hof van Justitie heeft reeds geoordeeld dat artikel 15, b) van de Richtlijn 2004/83/EU – waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt – niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die onder het toepassingsgebied vallen van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Zo stelt het Hof: *“In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt. De omstandigheid dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, risico loopt op verslechtering van zijn gezondheidstoestand omdat in zijn land van herkomst geen adequate behandeling voorhanden is, doch hem niet opzettelijk medische zorg wordt geweigerd, volstaat dan ook niet om hem subsidiaire*

bescherming te verlenen. (...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40).

Naar analogie stelt de Raad dat niet zonder meer kan gesteld worden dat een algemene precaire socio-economische of humanitaire situatie in het land van herkomst onder het toepassingsgebied van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet valt. Uit de door beide partijen ter beschikking gestelde objectieve landeninformatie blijkt Libanon zich sinds eind 2019 in de grootste economische en financiële crisis in zijn geschiedenis bevindt. De verslechterde levensomstandigheden veroorzaakten in de lente en zomer van 2021 een nieuwe massale mobilisatie tegen de regering en deze demonstraties gingen gepaard met meer geweld dan de demonstraties die eind 2019 plaatsvonden, onder meer als gevolg van de onrust in verband met de het onderzoek naar de explosie in de haven van Beiroet. Evenwel zijn de protestbewegingen gaandeweg verzwakt ondermeer door braindrain en is het politieke momentum weggeëbd eind 2021. Er is wel sprake van groeiende sociale onrust sinds 2021 wat zich onder meer heeft vertaald in gevechten tussen burgers bij benzinstations die uren stonden te wachten als gevolg van het brandstoftekort (*“COI Focus. Libanon Veiligheidssituatie”* van 9 mei 2023 (update), p. 6-9). Verzoekers tonen met hun algemeen betoog niet aan dat de precaire socio-economische situatie in Libanon als dusdanig werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van een actor, zoals bedoeld artikel in 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. De economische crisis in Libanon blijkt vermeer het gevolg te zijn van een complexe samenwerking van verschillende factoren, waaronder economische wanbeheer, corruptie, politieke spanningen en de explosie in de haven van Beiroet. Bovendien stelt de Raad vast dat verzoekers voor hun vertrek uit Libanon in hun levensonderhoud konden voorzien, dat eerste verzoeker jarenlang als internationaal chauffeur werkte, derde verzoeker een eigen winkel had in Libanon, vierde verzoeker er als vertegenwoordiger werkte, en vijfde verzoekster en zesde verzoeker een opleiding hebben genoten in Libanon. Uit niets kan blijken dat verzoekers niet in staat zouden zijn in geval van terugkeer niet opnieuw in hun levensonderhoud te voorzien.

In zoverre eerste verzoeker medische problemen heeft kan hieruit evenwel niet blijken dat hij hierdoor arbeidsongeschikt zou zijn en blijkt duidelijk dat hij bij terugkeer over een uitgebreid familiaal netwerk beschikt waarop hij kan terugvallen indien nodig.

De Raad wijst er voorts op dat artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet betrekking heeft op *“situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade”* (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, pt. 32).

Het risico waaraan verzoekers in hun land worden blootgesteld, moet dus specifiek, dit is individueel, van aard zijn. De Raad stelt vast dat verzoekers, door de loutere verwijzing naar algemene landenrapporten met betrekking tot de economische en sociale crisis in Libanon niet aantonen dat zij op intentionele en gerichte wijze in geval van terugkeer naar dit land een reëel risico lopen onderworpen te worden aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waardoor zij in de onmogelijkheid zullen verkeren om in hun elementaire levensbehoeften te voorzien.

In zoverre vijfde verzoekster bij de indiening van haar beschermingsverzoek ook verwijst naar haar echtscheiding en het gegeven dat haar zoontje in Libanon bij haar ex-echtgenoot verblijft wordt op goede gronden in de bestreden beslissing genomen voor vijfde verzoekster overwogen dat *“Tot slot dient nog verwezen te worden naar uw verklaringen betreffende uw scheiding en het feit dat uw zoontje in Libanon bij uw ex-man verblijft. Als reden voor uw scheiding geeft u aan dat u relationele problemen had met uw schoonmoeder en dat uw ex-man het niet voor u opnam (CGVS p.4). Evenwel zijn dit louter persoonlijke problemen, niets meer en niets minder. Verder stelt u nog dat er geen gerechtigheid is in Libanon wat betreft de procedure voor het verkrijgen van de voogdij (CGVS p.5), doch is dit louter een blote bewering, zonder meer. Bovendien blijkt u dit gegeven niet te hebben aangehaald bij het uiteenzetten van uw asielmotieven ten overstaan van Dienst Vreemdelingenzaken (Vragenlijst CGVS punt 3), waaruit andermaal blijkt dat dit voor u geen reden was om een verzoek voor internationale bescherming in te dienen. De door u zelf voorgelegde documenten kunnen tot slot geen ander licht werpen op voorgaande beoordeling.”* Verzoekers voeren geen enkel concreet verweer tegen voormelde motieven, zodat zij onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne wordt gemaakt.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekers geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden gevisieerd. Verzoekers maken geen

gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Libanon of Brazilië zou hebben gekend.

6.4. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij terugkeert naar zijn land van herkomst, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Verder heeft het Hof ook geoordeeld dat het begrip ‘willekeurig geweld’ inhoudt dat het geweld zich kan uitstrekken tot personen ongeacht hun persoonlijke omstandigheden, namelijk dat een persoon kan worden geraakt door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 34; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, *C.F. en D.N.*, pt. 26).

In het arrest “*Elgafaji*” heeft het Hof van Justitie verder een onderscheid gemaakt tussen twee situaties: - de situatie waar *“er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c, van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen”* (HvJ 17 februari 2009 (GK), *“Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie”*, C-465/07, pt. 35; HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Aboubacar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen*, pt. 30); en - de situatie waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker en waarbij het HvJ heeft gepreciseerd dat *“hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming”* (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, nr. C-465/07, pt. 39).

Het criterium dat het aantal slachtoffers dat reeds is vastgesteld een bepaalde drempel bereikt ten opzichte van de gehele bevolking in het betrokken gebied kan volgens het Hof stellig relevant zijn om uit te maken of er sprake is van een ernstige en individuele bedreiging (HvJ 10 juni 2021, C-901/19, *C.F. en D.N.*, pt. 31), maar dit kan anderzijds niet het enige criterium zijn. Met name het ontbreken van een dergelijke vaststelling kan op zich niet volstaan om het risico van een dergelijke bedreiging in de zin van deze bepaling systematisch en onder alle omstandigheden uit te sluiten (pt. 33). Verder oordeelde het Hof dat het begrip *“ernstige en individuele bedreiging”* tegen het leven of de persoon van diegene die om subsidiaire bescherming verzoekt in de zin van artikel 15 c) van de Kwalificatierichtlijn ruim moet worden uitgelegd en dat alle relevante omstandigheden van het concrete geval, met name die welke de situatie in het land van herkomst van de verzoeker kenmerken, globaal in aanmerking moeten worden genomen (pt. 39 en 40).

Daarbij kan volgens het Hof ook rekening worden gehouden met onder meer de intensiteit van de gewapende confrontaties, het organisatieniveau van de betrokken strijdkrachten, de duur van het conflict, de geografische omvang van de situatie van willekeurig geweld, de daadwerkelijke bestemming van de verzoeker en het eventueel opzettelijke geweld dat door de strijdende partijen wordt uitgeoefend tegen burgers (HvJ 10 juni 2021, C-901/19, *C.F. en D.N.*, pt. 43, zie ook HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, pt. 40).

Hieruit volgt dat artikel 15 van de Richtlijn 2011/95 aldus moet worden uitgelegd dat zowel de omstandigheden die verband houden met de algemene situatie in het land van herkomst, met name het algemene niveau van geweld en onveiligheid in dat land, als die welke verband houden met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, elementen kunnen vormen die relevant zijn voor de beoordeling van elk verzoek om subsidiaire bescherming door de bevoegde nationale autoriteit, ongeacht welk specifiek soort ernstige schade in de zin van dat artikel 15 wordt beoordeeld. De bevoegde autoriteit moet rekening kunnen houden met andere elementen betreffende de individuele status en persoonlijke situatie van de verzoeker dan de enkele omstandigheid dat hij afkomstig is uit een gebied van een bepaald land waar zich *“the most extreme cases of general violence”* voordoen in de zin van het

arrest van het EHRM van 17 juli 2008, "N.A. tegen Verenigd Koninkrijk" (HvJ, 9 november 2023, C-125/22, X, Y, hun zes minderjarige kinderen tegen Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, pt. 43 en 69).

6.4.1. In de bestreden beslissingen maakte de commissaris-generaal op basis van de COI Focus. "Libanon. Veiligheidssituatie" van 9 mei 2023 volgende evaluatie van de veiligheidssituatie in Libanon in het licht van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet: "Wat de situatie in Libanon betreft, dient te worden opgemerkt dat uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Libanon (zie de **COI Focus Libanon- Veiligheidssituatie, 9 mei 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_libanon_de_veiligheidssituatie_20230509.pdf of <https://www.cgvs.be>) blijkt dat de politieke polarisatie en sektarische spanningen hoog blijven. De Libanese burgeroorlog uit de jaren '80 en '90, is evenwel nog stevig verankerd in het collectieve Libanese geheugen wat maakt dat verschillende politieke leiders geneigd bleken om bij oplopende spanningen tot kalmte op te roepen. De afgelopen jaren zijn er in Libanon zeer weinig bomaanslagen geweest die burgerslachtoffers maakten. In het verlengde van voorgaande jaren vonden er in 2022 nog steeds arrestaties plaats van extremisten en terreurverdachten. Aanslagen werden verijdeld. Tijdens de verslagperiode was opnieuw slechts een fractie van het geweld gericht tegen burgers. Niettegenstaande er sprake is van een lichte stijging in het aantal veiligheidsincidenten in vergelijking met 2021, betrof het gerapporteerd geweld over het algemeen kleinschalige incidenten verspreid over Libanon. Het aantal hierbij geregistreerde (burger)doden was vergelijkbaar met de voorgaande jaren, en bleef beperkt. Het merendeel van de slachtoffers viel te betreuren in gevechten tussen strijdende partijen. In 2022 werd een stijging van het politiek gemotiveerd geweld in Libanon vastgesteld. Het aantal incidenten, met name geweld door sektarische benden en gewapende confrontaties tussen dergelijke bendes, nam vooral in de eerste helft van 2022 toe. Spanningen over de parlementsverkiezingen en geschillen tussen clans in de verslechterde socio-economische situatie droegen hiertoe bij. Tijdens de verkiezingen van mei 2022 steeg het aantal gevallen van sektarisch geweld explosief, met op de dag van de verkiezingen (15 mei 2022) het hoogst aantal op één dag geregistreerde gevallen. In het hele land werden gevechten waargenomen. Sinds oktober 2019 komt het Libanese volk in opstand tegen de heersende elite. De massale protestbeweging, al thawra (de revolutie) genoemd, die sinds het najaar van 2019 om politieke vernieuwing roept, blijft nog steeds zonder resultaat. En terwijl het politiek geweld tijdens de verslagperiode toenam, was er sprake van een significante daling van het aantal demonstraties ten opzichte van 2020-2021. De protesten die in 2022 plaatsvonden gingen bovendien over het algemeen met weinig geweld gepaard. In sommige gevallen waren er botsingen tussen betogers en militairen, waarbij aan beide zijden gewonden vielen. Er vielen bij de demonstraties die tijdens de verslagperiode plaatsvonden geen doden. Dit soort geweld waarbij de Libanese veiligheidsdiensten demonstranten verwonden of doden, is in wezen doelgericht van aard en valt dus niet onder artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Het merendeel van het tijdens de verslagperiode gerapporteerd geweld betrof crimineel en sektarisch geweld, waarbij het woord 'doden en gewonden vielen' (hoofdzakelijk criminelen en militairen). Persoonlijke geschillen en vetes over drugssmokkel veroorzaken clangeweld. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal geweldincidenten waarbij clans of sektarische groepen betrokken zijn, sinds 2020 sterk steeg en dat deze trend zich in 2022 en begin 2023 voortzet.. Het meeste clangeweld vond plaats in het gouvernement Baalbek-Hermel, een bolwerk van Hezbollah waar verschillende sjiitische clans wonen die de facto milities vormen. Het aantal burgerdoden bij dit geweld is beperkt. In Zuid-Libanon vond in april 2023 een grootschalige Israëlische luchtaanval plaats. Deze aanval volgde op raketaanvallen van Israël die vermoedelijk werden uitgevoerd door Hamas in Zuid-Libanon. Er vielen geen slachtoffers en het geweld escaleerde niet. Voor het overige was er slechts sprake van kleinschalige vergeldingsincidenten tussen Israël en Hezbollah. VN-resolutie 1701 die een einde maakte aan het conflict tussen Hezbollah en Israël in 2006 wordt grotendeels nageleefd. Beide partijen houden zich aan een wederzijds afschrikkingsevenwicht. In de Palestijnse kampen bleef de veiligheidssituatie tijdens de verslagperiode relatief stabiel. In Ain al-Hilwah verminderden sinds 2018 de spanningen en het geweld tussen Fatah en islamistische groeperingen. Verschillende leden van extremistische groeperingen verlieten het kamp, gaven zich over aan de autoriteiten, werden uitgeleverd of gearresteerd.. In 2022 en begin 2023 was opnieuw sprake van geïsoleerde schietincidenten tussen enkelingen behorend tot gewapende fracties. De meeste hielden verband met persoonlijk geschillen, maar sommige incidenten kwamen voort uit rivaliteit tussen facties en geschillen tussen criminele bendes. Het aantal te betreuren slachtoffers bij deze incidenten bleef evenwel beperkt. Nagenoeg de helft van de slachtoffers viel in Ayn al-Helwe, alwaar het nagenoeg allemaal leden van Fatah en/of de Palestinian National Security Forces PNSF betroffen. Gelet op de doelgerichte aard van de conflicten tussen de Libanese autoriteiten en de in het land aanwezige gewapende groeperingen en de constante en aanzienlijke daling van het beperkt aantal burgerslachtoffers, meent het Commissariaat-generaal dat er op dit ogenblik in Libanon geen sprake is van veralgemeende situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er kan dus niet worden geconcludeerd dat u louter omwille van uw aanwezigheid in

Libanon een reëel risico op een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon wegens willekeurig geweld als gevolg van een binnenlands of internationaal gewapend conflict in de zin van deze bepaling loopt.

De informatie over de veiligheidssituatie in Libanon werd door de commissaris-generaal geactualiseerd door middel van een aanvullende nota, waarbij de in punt 3.1. van dit arrest genoemde bronnen werden bijgebracht.

Uit deze recente landeninformatie blijkt dat sinds de escalatie van het geweld in de Gazastrook na de grootschalige en bloedige aanval van Palestijnse Hamas aanhangers op Israëlisch grondgebied er regelmatige beschietingen zijn tussen het Israëlische leger en Hezbollah milities in Libanon in het grensgebied tussen Israël en Libanon. Sporadische beschietingen tussen Israël en Hezbollah aan de grens tussen beide landen vonden ook voor de escalatie van het geweld in Gaza plaats. Na de vermelde aanval van Palestijnse Hamas aanhangers, bestoken Hezbollah militanten bijna dagelijks vanuit Libanon Israël met antiraketten en hebben Israëlische strijdkrachten artilleriebeschietingen en luchtaanvallen uitgevoerd. Volgens de Verenigde Naties zijn al bijna 20.000 Libanezen weggevlucht uit vrees voor toenemend geweld in de grensstreek. Volgens CNN-berichtgeving op 17 oktober 2023 bleven de gevechten tussen Israël en Hezbollah op dat ogenblik beperkt tot een gebied van ongeveer 4 kilometer aan beide kanten van de grens tussen Israël en Libanon. Een aantal dorpen dichtbij de grens in beide landen zijn geëvacueerd. Er wordt melding gemaakt van dodelijke slachtoffers als gevolg van Israëlische beschietingen op Libanees grondgebied. Hoewel Israël zegt Hezbollah doelwitten te viseren in Libanon als vergelding voor de Hezbollah beschietingen, zijn in Libanon ook burgerslachtoffers te betreuren, waaronder ook journalisten. In de berichtgeving is sprake van tenminste 88 doden in Libanon in de periode tussen het begin van de recente vijandelijkheden en midden november 2023, het merendeel Hezbollah strijders en strijders van Palestijnse groeperingen en 10 burgers (Narharnet, *"Border clashes intensify after relatively calm morning"*, 15 november 2023). Volgens het Beirut Urban Lab, een onderzoekscentrum aan de Amerikaanse Universiteit van Beiroet, heeft het Israëlische leger tussen 8 oktober 2023 en 10 november 2023 553 het Libanese grondgebied keer gebombardeerd. Het Libanese Ministerie van Volksgezondheid maakt ook melding van 328 gewonden, terwijl volgens IOM 26.232 personen verplaatst zijn binnen Libanon sinds het begin van het conflict (L'Orient-Le Jour, *"Israël a bombardé 553 fois le territoire libanais depuis le 8 octobre, selon Beirut Urban Lab"*, 16 november 2023). Volgens de geografische kaarten van Beirut Urban Lab, zijn in Libanon vooral de Libanese regio's Hasbaya, Marjayoun, Kham en de gecontesteerde regio van de boerderijen van Chebaa aan oostelijke grens geraakt door de Israëlische bombardementen. In de westelijke grensregio werden tot dan toe de plaatsen Alma el-Chaab, Yarine, Dhayra, Boustan, Marwahine, Ramiye, Aïta el-Chaab, alsook de dorpen ten zuiden en oosten van Bint Jbeil, met name Aïtaroun, Blida en Maïs el-Jabal. Ook plaatsen dieper in het Libanese grondgebied, met name de hoogvlakten van Jezzine en de omgeving van Tyr en Nabatiyé werden gevisieerd. Uit de interactieve kaart op de website van Beirut Urban Lab bijgebracht door de commissaris-generaal blijkt dat de deze gebieden op ongeveer 20 kilometer van de grens tussen Libanon en Israël liggen, hoewel ook een drietal plaatsen kort buiten deze perimeter werden geraakt. Hoewel volgens de berichtgeving vooral precisiebombardementen via drones worden gebruikt en gericht op Hezbollah doelwitten, vallen er niettemin burgerslachtoffers te betreuren.

In haar aanvullende nota stelt de commissaris generaal dat *"Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat de spanningen aan de grens tussen Libanon en Israël gestaag zijn toegenomen sinds Palestijnse Hamas-militanten op 7 oktober vanuit Gaza een grootschalige aanval uitvoerden op Israël, zijn. Bijna elke dag hebben Hezbollah-militanten vanuit Libanon antitankraketten op Israël afgevuurd, waarop de Israëlische strijdkrachten gereageerd hebben met vergeldingsaanvallen in de vorm van artilleriebeschietingen en luchtaanvallen. Hoewel de gevechten grotendeels beperkt blijven tot het grensgebied en voornamelijk militaire installaties aan beide zijden treffen, voert de IDF sinds de laatste week van oktober ook dieper in Libanon luchtaanvallen uit, op ongeveer 20 kilometer van de grens. Niettegenstaande deze wederzijdse aanvallen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn, zijn er aan beide kanten ook burgerslachtoffers gevallen. Er kan dus niet worden geconcludeerd dat verzoekende partijen, die afkomstig zijn van Al-Marj, Centraal-Libanon, louter omwille van hun aanwezigheid in Libanon een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van verzoekende partijen lopen wegens willekeurig geweld als gevolg van een binnenlands of internationaal gewapend conflict in de zin van deze bepaling."*

Uit het voorgaande blijkt dat in Libanon actueel sprake is van een intensivering van beschietingen tussen Israël en Hezbollah in de Zuidelijke grensregio dat onder meer resulteert in Israëlische bombardementen van voornamelijk Hezbollah stellingen in Libanon maar waarbij ook burgerslachtoffers te betreuren zijn en ook interne verplaatsingen plaatsvinden.

Verder blijkt uit de beschikbare landeninformatie en met name de COI Focus van 9 mei 2023 ook dat in de rest van Libanon een sterke stijging werd gerapporteerd van het aantal geweldsincidenten waarbij clans of sektarische groepen betrokken zijn en dat deze trend zich heeft voortgezet in 2022 en 2023, dat het aantal burgerdoden daarbij beperkt is, en dat het meeste clangeweld daarbij plaatsvond in het gouvernement Baalbek-Hermel, een bolwerk van Hezbollah waar verschillende *de facto* sjiiitische milities aanwezig zijn, zoals terecht vastgesteld in de bestreden beslissingen.

De Raad stelt vast dat conform de rechtspraak van het Hof van Justitie in Libanon, gelet op de in het land aanwezige gewapende groeperingen en de recente intensivering van de Israëlische bombardementen in de Zuidelijke grensregio die gepaard gaat met een weliswaar beperkt aantal burgerslachtoffers en interne verplaatsing van burgers, en de sterke stijging van het aantal geweldsincidenten met burgerslachtoffers elders in Libanon waarbij clans en andere sektarische groepen betrokken zijn, sprake is van twee soorten gewapende conflicten in Libanon in de zin van de rechtspraak van het Hof van Justitie.

Hoewel het Hof van Justitie zich nog niet heeft uitgesproken over het begrip “*internationaal gewapend conflict*” kan, wat het gewapend conflict in de Zuidelijke grensregio betreft, geen abstractie gemaakt worden van de betrokkenheid van een buitenlandse mogendheid, met name Israël bij het willekeurig geweld als gevolg van het conflict met Hezbollah in Libanon en van de aanwezigheid van gewapende groeperingen. Verder stelt de Raad vast dat er heden als gevolg van deze beschietingen ook sprake is van een beperkte mate van willekeurig geweld. Dit is actueel evenwel beperkt tot de zuidelijke grensregio en binnen een gebied van ongeveer 20 kilometer van de Israëlisch-Libanese grens, met uitzondering van sporadische incidenten in een gebied en in twee steden die net buiten deze perimeter liggen.

De Raad stelt vast dat verzoekers afkomstig zijn uit Al Marj, de daadwerkelijke bestemming in geval terugkeer, dat buiten voormeld gebied ligt en dat tot op heden niet is getroffen door Israëlische beschietingen in het kader van het recente conflict met Hezbollah als gevolg van de recente escalatie van het geweld in Gaza.

Wat betreft de sterke stijging van het aantal geweldsincidenten waarbij clans of sektarische groepen betrokken zijn elders in Libanon blijkt uit de beschikbare landeninformatie dat het aantal burgerslachtoffers als gevolg hiervan en bijgevolg ook de mate van willekeurig geweld zeer beperkt is.

Gelet op het voorgaande blijkt dat er heden in verzoekers’ regio van herkomst, Al Marj, geen is sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapend conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij als burgers, louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van hun leven of persoon.

De mate van willekeurig geweld als gevolg van de stijging van het clan- en sektarische groepen gerelateerd geweld in verzoekers regio van herkomst, blijkt, zoals elders in Libanon, zeer laag te zijn zodat een hogere mate van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te nemen dat verzoekers, wanneer zij terugkeren naar de regio Al Marj, een reëel risico zouden lopen op een ernstige bedreiging van hun leven of vrijheid als gevolg van dit geweld in het kader van het gewapend conflict.

Verzoekers brengen geen andere persoonlijke omstandigheden dan hun afkomst uit Al Marj aan. In zoverre uit het rechtsplegingsdossier kan blijken dat eerste verzoeker met een aantal medische problemen kampt, kan hieruit niet worden afgeleid dat deze hem zouden verhinderen te anticiperen op of zich tijdig te onttrekken aan het aan clan-of sektarische groepen gerelateerde geweld indien dit zich zou voordoen in zijn regio van bestemming.

Het voorgaande volstaat om te besluiten dat verzoekers niet aantonen dat voor hen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Libanon en Al Marj een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

6.4.2. Met betrekking tot de veiligheidssituatie in Brazilië wordt in de bestreden beslissingen met betrekking tot eerste verzoeker, derde, vierde, zesde en zevende verzoeker en vijfde verzoekster als volgt gemotiveerd: “*Aangaande de situatie in Brazilië kan voorts worden opgemerkt dat uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Brazilië de afgelopen jaren op grote schaal mensenrechtenschendingen hebben plaatsgevonden. Onder het bewind van president Jair Bolsonaro (2019-2022) was er een duidelijke toename van politieel geweld en buitengerechtelijke executies waar te nemen. Ook de inheemse bevolking en sociale leiders werden getroffen door het regime. Dit type geweld, waarbij burgers met een bepaald profiel worden gevisieerd, heeft echter geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de*

Vluchtelingenconventie. Op 1 januari werd de nieuwe president Luiz Inacio Lula da Silva ingezworen, die een breuk met het eerdere regime aankondigt. Voorts blijkt dat in Brazilië het geweld wijdverspreid is en er onder meer de vorm aanneemt van gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing en drugshandel, waarop de autoriteiten met disproportioneel geweld kunnen reageren. Het merendeel van de misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of bendes. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviséerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Brazilië is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard. Nergens uit de informatie blijkt dat er actueel in Brazilië sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Brazilië een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken."

Verzoekers voeren geen enkel concreet verweer tegen voormelde analyse van de veiligheidssituatie, zodat zij onverminderd overeind blijft en door de Raad tot de zijne wordt gemaakt.

Bij gebrek aan een gewapend conflict en willekeurig geweld in Brazilië is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier januari tweeduizend vierentwintig door:

K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET